

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	półrocznie:	kwartalnie:	miesięcznie:
W miejscu	24 koron	12 koron	6 koron	2 korony
W Austro-Węgrzech	32 „	16 „	8 „	2 kor. 70 h.
W jednorazową przesyłką poczt.	38 „	19 „	9 kor. 50 h.	3 „ 20 „
W dwurazową	36 „	18 „	9 koron	3 „ —
W Państwie Niemieckim	48 „	24 „	12 „	4 „ —
W innych państwach	48 „	24 „	12 „	4 „ —

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. Dla rozmów zamiejscowych 1572. Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857484.

Rekopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca. We Lwowie sprzedaż numerów po 12 hł.: w Biurze dzienników A. Olszowskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Ploha, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“, — Główna trafikarna w Rybku, — Agencja J. Hoppa i A. Salomonowicz, ul. Sławkowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukiennice. — Biuro dzienników M. Huczyca, ul. Wiślna.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: we Lwowie Biuro dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21, S. Sokolowski, Pasaż Hausmana 9. — W Przemyślu Krug. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnowie M. Rockach. — W Wiedniu Herman Goldschmid (sprzedawca pojedynczych numerów). I. Wollzeile 6. — M. Dukes Nachfolger, Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norimberdze). — H. Schallack (Wollzeile). — W Paryżu Société Mutuelle de l'Éclairage, directeur, 61 Rue Rongcom.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz 15 h. — Nadesłane po 60 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Skazanie biskupa polskiego.

Jednym z dawnych i stałych pragnień rządu rosyjskiego jest wytworzenie wśród katolików poddanych cara rozłamu, któryby, odrywając ich od ładu, tem bardziej zbliżył do prawosławia oficjalnego. Stąd też gotowość i ofiarność, z jaką rząd rosyjski popiera stale wszelkie objawy oporu, jakie się przeciw władzom kościoła katolickiego wśród katolików przejawiają. Stąd też ta niezmiennie czuła opieka, jaką otoczył rząd carski pierwszą sekcję, która się po tylu latach ucisku i w tak wyjątkowo sprzyjających warunkach utworzyć zdołała — Maryawitów. Mimo, że sekta ta była wytworem oplakanej ciemnoty mas, mimo że przyłączyli się do niej tylko frondujący księża, którzy z tych lub innych powodów mieli niechęć do hierarchii katolickiej w kraju, rząd rosyjski uczynił natychmiast wobec sekciarzy katolicko-polskich to, czego systematycznie i uparcie odmawia swoim własnym sekciarzom prawosławnym, t. j. uznał Maryawitów za odrębne od katolicyzmu i równoprawne z nim wyznanie. Departament wyznań obcych w Petersburgu nie uczynił tego naturalnie z powodu nadmiernej respektu dla widzeń mateczki Kozłowskiej i dla inteligencji i zapala religijnego biskupa Kowalskiego, ale jedynie dla tego, że sekta, jakkolwiek na bezgranicznej ciemności i fanatyzmie religijnym oparta, wydała mu się być bardzo dobrem narzędziem do rozbicia jedności katolicyzmu i do rozszerzenia rusyfikacji także na te sfery, która dotąd była dla niej najzupełniej niedostępna — na sumienia i uczucia religijne polskich katolików.

To złudzenie rządu rosyjskiego stało się także motywem dla niego, dzięki któremu nie tylko uznał z wielkim pospiechem równoprawność nowej sekty, ale także zaczął z ogromną czujnością pilnować, aby się tej sekcji nie stała jakakolwiek krzywda ze strony katolików. Sympatyje rewirów i komisarzy policyjnych warszawskich i łódzkich dla księży i wyznawców maryawickich, są faktem notorycznym, ale bynajmniej nie dowodzą, aby ci przedstawiciele władzy carskiej sami byli — Maryawitami. Chodzi tu o utrzymanie i o ile możliwości pogłębienie dokonanego rozłamu wśród katolików, bo w Petersburgu spodziewają się, że ten wytwór zgołębionych mózgów ciemnych i histerycznych kobiet, stanie się zalążkiem wielkiego ruchu wśród katolików polskich, najpierw antyhierarchicznego i antipapieskiego, potem antyryzymskiego, starokatolickiego, wreszcie zaś prawosławnego.

Dla marzyceli carsko-biurokratycznych w Petersburgu najważniejszą rzeczą odcieranie katolików, lub przynajmniej ich części od papieżstwa. Wiedzą oni bowiem bardzo dobrze, że fundament i siła katolicyzmu jest papieżstwo, i że, gdy katolicy raz wyłamią się z pod władzy Watykanu i wyjdą z tego potężnego związku, w którym umie on dotąd z przedziwną zręcznością utrzymywać swoich wyznawców, to pozostaną wprawdzie „katolikami“ nadal, ale nie będą już rzymskimi katolikami, co jedynie daje im siłę oporu przeciw wszelkim zakusom unifikacyjnym i rusyfikacyjnym ze strony rządu rosyjskiego. Odrwani od Rzymu tacy stają się nowo katolicy, nawet przy zachowaniu wszystkich dogmatów swojej wiary, staną się pożądanymi sprzymierzeńcami oficjalnego prawosławia, które od czasów bizantyjskich przeciwnością stawia się walczyć głównie z papieżem, a nie z innymi wyznaniem racjonalistycznymi, z punktu widzenia nanki prawosławia wybitnie heretyckimi.

Niedawna wizyta biskupów angielskich w Petersburgu i mowy, którymi ich witali dostojnicy oficjalnego prawosławia, świadczy naj-

piej, że prawosławie to okazuje dużą tolerancję i wolnomyślność, o ile nie chodzi o papieża. — Z ormiańskim kościołem ortodoksyjnym żyje prawosławie oficjalne w budzącej zgodzie, o ile na to znowu względy czysto polityczne i administracyjno-policyjne pozwalają. Podczas większych uroczystości kościelnych w Eczmiadzinie duchowieństwo prawosławne staje w jedności z ormiańskim. Niedawno zaś toczyła się nawet w prasie rosyjskiej wielka dyskusja z tego powodu, że biskupi prawosławni wzięli udział w nabożeństwach, odprawianych z powodu śmierci katolickiego ormiańskiego.

Wszystko to zaś dzieje się mimo to, że między prawosławiem a kościołem ormiańskim zachodzi pod względem dogmatycznym większa różnica, niż między prawosławiem a kościołem rzymskim, ponieważ Ormianie są monofizytami, to jest zaprzeczają, jakoby Bóg Chrystus miał także naturę ludzką. Koroną zaś tej tolerancji i pewnej obojętności oficjalnego prawosławia wobec różnic dogmatycznych, jest ostatnia uchwała Synodu, dozwolająca duchowieństwu prawosławnemu na branie udziału w nabożeństwach za zmarłych innowierców, z wyjątkiem katolików.

Tak więc rząd i jego kościół nie obawiają się bynajmniej żadnych herezji dogmatycznych, chociażby nawet tak marnych i niedorzecznych, jak wiara w bezpośredni kontakt z wysokiemi sferami niebiańskimi „Mateczki Kozłowskiej“, skoro tylko herezyje wydają się im pomocnymi w ich walce z Rzymem. Tem się też tłumaczy fakt, że rząd rosyjski okazuje taką zaciekłość w obronie rzekomych praw Maryawitów przed zakusami hierarchii katolickiej. Obrona ta doszła do tego, że w sobotę warszawski sąd okręgowy skazał biskupa Ruszkiewicza, jako przewodniczącego sądu kanonicznego arcybiskupa, na niesłychaną karę roku i czterech miesięcy twierdzy za to, że sąd arcybiskupi, opierając się na literze prawa kanonicznego, które dlań jest jedynie obowiązującym, uniemożliwił małżeństwo, zawarte na podstawie ślubu maryawickiego między dwójmiej chwilowych wyznawców tej sekty, obecnie jednak znowu prawowiernych katolików.

Nie tu miejsce na wywód prawny, mający wykazać bezpodstawnosć i jawną antykatolicką tendencję tego drażliwego wyroku sądu carskiego. Wystarczy wskazać na to, że w Rosyi, podobnie jak w Austrii, rzymskie prawo kanoniczne uznane jest przez władzę świecką za obowiązujące wyznawców katolicyzmu, mimo że w całym szeregu najważniejszych kwestyj, n. p. małżeństwa, różni się ono bardzo zasadniczo od państwowych ustaw rzymskich i od prawa kanonicznego rosyjskiego. Kościół prawosławny n. p. dopuszcza rozwody małżeńskie, rzymski zaś w zasadzie rozwodów nie zna, przyjmując tylko przeszkodę do zawarcia lub trwania małżeństwa.

Kwestya, czy władza hierarchii rzymskiej, rozciąga się także na te czyny, które wyznawcy katolicyzmu dokonali podczas chwilowego „odpadnięcia od wiary“, do której jednak potem powrócili, nie może logicznie istnieć. Prawo bowiem kanoniczne ma w tej mierze bardzo wyraźne postanowienia, mianowicie uniemożliwia takie akty, zaś wobec katolików uznane jest prawo kanoniczne za obowiązujące.

Józef Sekalski i Salomea Kędzierska, przeszedłszy na maryawizm z jakichś powodów, wzięli ślub z ręką księdza maryawickiego. Wkrótce potem nawrócili się oboje znowu na łono kościoła katolickiego, który też przez sąd arcybiskupi warszawski uniemożliwił im ich małżeństwo, „w sekcji“ zawarte. Zdarzało się, że jest wszystko w porządku. Nawet zasada równoprawności Maryawitów nie poniosła szwanku, ponieważ sąd arcybiskupi uniemożliwił małżeństwo nie Maryawitów, ale katolików, którzy tylko przez

krótki czas byli Maryawitami. Tymczasem sąd rosyjski występuje przeciw sądowi arcybiskupiemu i skazuje na wielkie kary najwyższe organa tego sądu, jako winne przestępstwa karane przez kodeks rosyjski karą dwóch do trzech lat rot arestanciach.

Wyrok ten, o ile go wyższa instancja sądowa zatwierdzi, wywoła w rzymskim stopniu oburzenie w całej Polsce i cywilizowanym świecie, jak ogromne zamieszanie w tej dziedzinie stosunków prawnych, których bezpośrednio dotyczy. Dowodzi on bowiem, że odtań prawo kanoniczne nie może być bezkarnie, z punktu widzenia ustaw państwowych, stosowane do tych katolików, którzy przez czas jakiś, chociażby najkrótszy, należeli do sekty jakiejś, za równoprawnością uznanej. Wynika z tego wyroku, że odtań katolicy w guberniach państwa rosyjskiego, chcąc dokonać czegoś, na co ich prawo kanoniczne rzymskie pozwolić nie mogło, potrzebują tylko przejść do sekty równoprawnionej przez państwo, a potem najspokojniej wrócić do katolicyzmu, aby uzyskać ten przywilej, jakiegoby nigdy nie mieli, gdyby nie zdecydowali się na odstępstwo. Ponieważ zaś taki wniosek jest niedorzecznością i ponieważ kościół katolicki na takie drwiny z siebie i ze swoich praw nigdy nie pozwolił, przeto jest jasną rzeczą, że wyrok ten sądu warszawskiego stwarza precedens uniemożliwiający kościołowi katolickiemu przyjmowanie z powrotem na swoje łono zbłąkanych wyznawców, co znowu jest jaskrawym naruszeniem prawa jego.

O stworzenie też takiego niebezpiecznego precedensu choźło przedewszystkiem rządowi rosyjskiemu, który przez usta sądu warszawskiego wydał wyrok potępiający tak bezwzględnie wyrok sądu arcybiskupiego.

Nowe walki na Węgrzech.

(Tel. „Nowej Reformy“.)

Budapeszt, 13 lutego.

Khuen-Hedervary i Lukacs wczoraj wrócili do Budapesztu. W klubach politycznych jeszcze wczoraj wieczorem odbyły się narady prywatne w sprawie wyniku konferencji obu ministrów w Wiedniu. Jak wiadomo, nie udało się Węgrom uzyskać żadnych koncesyj prawno-państwowych, ani narodowych. Mimo to, oprócz koncesyj gospodarczych, o których wiele mówią, jako to założenia fabryki armat i prochu na Węgrzech, Khuen uzyskał jeszcze następujące koncesje:

Stylizacja § 3, który obecnie brzmi: „Armia służy do obrony monarchii austro-węgierskiej, to jest wszystkich ziem, stojących pod panowaniem cesarza i króla Franciszka Józefa“ — zmieniona będzie w tym kierunku, że paragraf ten będzie brzmiał: „Armia służy do obrony monarchii austro-węgierskiej, to jest obu państw i wszystkich ziem, będących pod panowaniem cesarza i króla Franciszka Józefa“.

Do tego paragrafu więc na życzenie rządu węgierskiego przyjęto słowa: „obu państw“, aby zaznaczyć, że monarchia składa się z dwóch państw.

§ 4 zaś ustawy wojskowej będzie w tym duchu zmieniony, że nie tylko ministrowie obrony krajowej obowiązani są przedkładać swoje sprawozdania min. wojny, ale i nadwódt. Wkończone będą na życzenie Węgier niektóre ułatwienia dla żołnierzy, służących trzy lata, w formie zmniejszenia ćwiczeń.

Wszystkie inne żądania węgierskie zostały odrzucone. Z tego powodu panuje w szeregach partji opozycyjnych wielkie niezadowolenie. Szczególnie w partji Kosutha sądzi, że na tej podstawie nie można zaniechać opozycji.

Partya Justha gotowa jest do walki, której wybuch zapowiadają na „czwartek“. W dniu tym Khuen poda do wiadomości wyniki swoich konferencji i przedstawi plany rządowe i większości. Powszechnie przygotowaniu się na bardzo gorącą walkę albo w samym Sejmie, albo też na walkę wyborczą w razie rozwiązania Sejmu.

Rząd porzucił dotychczasową swoją taktykę wycieczkowania i naley będzie na przyspieszenie decyzji w jednym lub drugim kierunku, ponieważ ustawa wojskowa musi być do czerwca uchwalona, że względu na główny pobór wojskowy, odroczone — jak wiadomo — do lata.

Rusini i reforma wyborcza.

W sprawie reformy wyborczej ogłoszono „Neue Freie Presse“ informacje, które jej korespondent lwowski otrzymał od p. eks. Korytowskiego. Odczyt p. dr Korytowski, zaznaczający, że jest przyjacielem Rusinów, oświadczył, że niejedno żądanie Rusinów nie jest nieuzasadnione, jednakże spełnienie tych nawet żądań spowodowałoby przewrót w stosunkach politycznych, społecznych i narodowych, a podobne przewroty wszędzie dokonywały się dopiero po długich walkach. Przez pierwsze trzy lata rokowania o reformę wyborczą nie daly uchwytne rezultaty i dopiero teraz zdawało się, że sytuacja się wyjaśnia.

Obecnie poraz pierwszy zaczęto omawiać wszystkie punkty, jeden po drugim, a mimo wielkich różnic w zapatrywaniach nie wyrywano poszczególnych punktów, celem samostanowienia, ale uważano reformę wyborczą, jako całokształt. Zdawało się, że będzie to punktem wyjścia dla pokoju narodowego w kraju.

W tem studium sprawy obie strony zgodziły się na to, aby rolę pośrednika objął namiestnik, który też przyjął tę misję. — Całe dnie i noce — mówił p. Korytowski — ofiarowaliśmy na te rokowania, aż wreszcie namiestnik mógł przedstawić narodowi ruskiemu przedłożony uchwały polskich klubów sejmowych w tym kierunku, że Polacy dają Rusinom 264 wszystkich mandatów sejmowych, że chcą te mandaty zabezpieczyć, zaprowadzić dla Rusinów w miastach kataster narodowy i stworzyć w Sejmie ruską kurję narodową z prawem wybierania ruskich członków Wydziału krajowego, komisji sejmowych i wszystkich zakładów krajowych. To są daleko idące ustępstwa i dr Korytowski oświadczył, że nie spodziewał się, aby namiestnik zdołał Rusinom ofiarować takie koncesje.

Rusini — mówił dalej p. Korytowski — na 200 mniej więcej mandatów sejmowych mieliaby 264 procent, a więc 53 mandaty, z tego 3 lub 4 wirliny. Mandaty miejskie ma zapewnić Rusinom kataster narodowy, reszta mandatów z gmin wiejskich ma być zabezpieczona na podstawie granicznych i statystycznych dat, których dostarczy Wydział krajowy.

W jaki sposób to nastąpi? Czynnego prawa wyborczego nie można ograniczyć drogą ustawy. Zabezpieczenie mandatów narodowego może tylko na tem polegać, że stworzone będą warunki, które umożliwią narodowej większości pewnego okręgu wyborczego potrzebną liczbę głosów skłonić na swojego kandydata. Ordynacja wyborcza do Rady państwa przewiduje podobną tak zabezpieczenie, ale nie przeprowadziła go stanowiąc. Jeżeli więc przy ostatnich wyborach do Rady państwa w dwóch wypadkach, zamiast kandydatów ruskich, wyszli polscy, to stało się to z tego powodu, że skutkiem politycznego rozbitcia się wyborców ruskich wielu z nich wolało przy ściślejszych wyborach głosować na Polaków, którzy pierwotnie byli

tylko kandydatami dla polczenia głosów polskich.

Co do zabezpieczenia mandatów, Polacy okazali zupełną gotowość. Ważną dla Rusinów zdobyczą była — także — kurja narodowościowa w Sejmie. Ale posłowie ruscy uparli się przy ustanowieniu stopy procentowej mandatów i nie chcieli brać udziału w dalszych rokowaniach, o ile ta stopa nie zostanie znacznie podwyższona. Bezsukcesnie usiłowałem — powiada dr Korytowski — Rusinów wstrzymać od tego kroku.

Dr Korytowski podnosi, że posłowie ruscy, którzy chętnie przyłączyli się do koncesji, nie czynią tego z powodu terroru nieprzejednanych żywiołów, wobec których na nie się nie dała interwencja wicemarszałka, biskupa Czechowicza i metropolity Szeptyckiego. Nawet sprawy uniwersytetu ruskiego, nie chcieli Rusini omawiać, żądając najpierw reformy wyborczej. Mimo to dr Korytowski nie traci nadziei, że w jesieni będą na nowo podjęte rokowania, i nie wątpi, że sejmowa reforma wyborcza przyjdzie do skutku.

(Telefonem.)

Wiedeń, 13 lutego.

Posel Kost' Lewicki ogłasza w „N. Fr. Presse“ pismo, w którym twierdzi, że 6 b. m. przedłożył namiestnikowi ruskie żądania co do reformy wyborczej, a mianowicie żądanie jedno mandatów okręgów wyborczych i żądanie 30 prc. mandatów dla Rusinów, nazywając to „ultimatum“, które upływało we czwartek 8 b. m.

W tym dniu zakomunikowano mu, że Polacy godzą się tylko na 264 prc., a dalsze szczegóły reformy wyborczej miałyby być w późniejszym terminie rozstrzygnięte. Z tego powodu klub ukraiński uchwalił tę negatywną odpowiedź Polaków uważać na rozbicie układów i zerwać dalsze rokowania.

Wszystkie zatem pogłoski o ponownym podjęciu rokowań z Rusinami są najzupełniej nieprawdziwe i nieuzasadnione.

Głośna sprawa angielsko-niemiecka.

Niedawno zasądzony został w Niemczech na półcarstwa roku twierdzą, że szpiegostwo na rzecz Anglii młody adwokat londyński i były oficer Bernard Stewart. W ostatnich latach pomiędzy zasądzonymi w Niemczech za szpiegostwo znajdowali się spory poczet Anglików, jednakże „kuzynowie“ po tamtej stronie kanału nie podnosili z tego powodu żadnych protestów. — Tymczasem zasądzenie Stewarta wywołało w Anglii powszechne oburzenie, które z dnia na dzień wzrasta. Już dawno prasa tamtejsza nie występowała z taką jednomyślnością w obronie jednego obywatela Albionu, jak to się dzieje obecnie. Dzienniki ogłaszają długie artykuły, dowodząc, że Stewart jest niewinny, a ogół domaga się interwencji rządu na rzecz więźnia. Jaka waga Anglii przywiązuje do tej sprawy, świadczy pogłoska, jakoby za Stewartem przemawiał młody w Berlinie sam Haldane, który w stolicy niemieckiej przebywał w ważnej misji politycznej razem z Beresfordem i Casselem.

Rozpatrując się w głosach prasy, odczytując liczne listy i odczytując ze strony ogółu w takich dziennikach, jak „Times“ lub „Daily Chronicle“, należy stwierdzić, że Stewart cieszy się ogromnym szacunkiem w szerokich kołach ludności, o co w Anglii jest bardzo trudno. Ludzie powiadają wprost, że Stewarta dlatego jest niewinnym, ponieważ nie jest zdolny do popełnienia czegoś, co nie byłoby „fair“. Ale ten dowód

TADEUSZ KONCZYNSKI.

ZAWROTNE DROGI.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

19 (Ciąg dalszy.)

Otrząsnęła się. Myśli za myśłami gnały porwane, przepelnione ogniem, jak żagwie unoszone huraganem z pólnego domu.

— Wszystkie z tego poszło —
— I to, że uczułaś się nieszczęśliwa tam, we własnym dworku.

— I to, że oddalałaś się od owego mężczyzny, który zaśnił twoim meblem.

— I to, żeś uciekła od niego.

— I to, że tu jesteś i kochasz sztukę —
i dla tej sztuki —

— Hahahahaha —
— A tyś myślała —

— A tyś mawiała w męża, w rodziców, dzieci, krewnych i znajomych i w siebie samą —
że ty — hahahahaha —

Staneła na środku pracowni, beznadziejna, rozbita, do głębi wstrząśnięta.

Cała stora psów bezlistnej, mściwej świadomości opadła ją ze wszech stron i rozszarpała na drobne strzępy każda myśl oporu, każde błaganie o litość i próbę obrony.

Dopiero płacz, który zadrgał w jej piersiach jak ciche, złośliwe organy i jął nią wstrząsać jak wiatr burzliwy wstrząsa brzoza nadmaganą nad brzegiem potoku, poczęł ją kołować i kołować roz-

paloną twarz łzami. W jego posiadaniu stawała się dzieckiem — sierotą, rzucaną przez los po wieś zamieszkaną przez ludzi, dać im na pustkę, rozległą, zimną tofłowiska, gdzie grzezną nogi w chłupoczącej wodzie, w mchu i wodorościach i gdzie już, zda się, nie może uratować zabłąkanej biedoty, prócz łaski Nieograniczonej mocy, płynącej górami na olbrzymich szarych skrzydłach ochmury i bisiorącej w olwiane ramiona widzianych czmur w wszechświat.

Zatem dziecko sierota płacze —

V.

Mrok nocy marcowej zaległ pracownię pani Wandy.

Przez wielkie okno, zwrócone ku północy, padał na powłokę obrząsk jaskrawej lampy elektrycznej, płońskiej na ulicy.

Stłumiony huk ruchu miejskiego wpływał na piątą piętę jak warokt wezbranie rzeki, tłukącej splezioniem falami o granitowe wały.

Po długich dniach burzliwych rozmyślań, które niosły na swych skrzydłach naprzemian to radość, to lęk, to wiarę w dobro, to znowu rozpacz i żal — uciekło w niej wszystko, przepełniła ją jedynie świadomość, że już odtań żadna godzina jej życia nie będzie podobna do godzin z dnia wczorajszego, że, jeśli dotąd szła przed się wąskim korytarzem wśród nieznanych murów i na nieznanej wysokości, to teraz nagle wychyliła się na ogromną, nie objętą okiem przestrzeń wolną, na której nie widać ani dróg, ani żadnych śladów. To nowy ład, przez nią

samą odkryty, pusty dotychczas i niezamieszany.

Wyciągnięta, jak struna, leżała na sofie cicho, niemal bez czucia. Czekająca ją daleka, trudna droga. A ona czuła się nad wszelki wyraz umęczona.

— Iść sama?

— Wybrać drogę i zdobywać?

— To nad siły, nad siły —

— O, gdyby tak rękę podał, gdyby mu można było zaufać i tak iść, iść przez ten nieznany ład ku nowemu szczęściu —

— Szczęście?

— Jestże taki moment w życiu realnym, który nazywa się szczęściem?

— Nie jestże to tylko nowa złuda?

— A od tej złudy nie trzeba rozpoczynać nowej wędrówki po rozpaczliwych wertepach, na których łyż są woda, a krew płynąca z warg pokąsanych jadem?

— Szczęście — — — ach, jakie piękne słowo.

— Wyciągnęła mimowoli rękę przed się, do tego światła, które biaława, migotliwa smuga płasło po suficie.

— Przyjdź, przyjdź samo do mnie!

— Ja iść ku tobie nie umiem! Zdobycwać nie umiem! daj mi się ująć dotykalne, słodkie.

— Przyjdź i weź mnie w swoje ramiona.

— Szłam ku tobie, dopóty, dopóki nie wiedziałam, jak ci na imię.

— A teraz, kiedy już wiem, opadły mnie siły wszelkie; słodka niemoc opłatała mi nogi —

— Ja teraz tylko czekać mogę, czekać na twoje przyjsie —

— Dalej sama już iść nie potrafię, bo się lękam ciębie —

— Opuszcila rękę ku podłodze i tak leżała w bezruchu i ciszy.

Krótkie, ostre pukanie do drzwi przedarło się do jej świadomości, jako nagły napad realnego życia.

Ktokolwiek to był i cokolwiek niósł na ustach, był dla niej gościem strasznym. Przybywał właśnie w takiej chwili, kiedy zupełnie nie wiedziała sobą, kiedy najmniejsza siła mogła ją popychać, dokądkolwiekby zechciała, bo nie znałaaby w niej żadnego oporu.

Było jedno dobre słowo, było wyciągnięta ręka, było przebieg w oczach —

— A może to tylko złudzenie? pytała siebie samej.

Nowe, natarczywe pukanie wyprowadziło ją z błęd.

Zerwała się ze sofy na równe nogi.

Pobiegła do drzwi i nie pytając nawet, kto przychodzi do niej, przekroczyła klucz w zamku, naciśnięta kłamek i rzekła cicho:

— Proszę.

Drzwi rozwarły się. Na progu ukazał się jej mąż.

— Wando!

— To ty, Stefanie?

— Od trzech tygodni żadnego listu nie miałem od ciebie, ani ja, ani dzieci, ani rodzice.

— Nie pisałam? — zapytała przeciągle.

— Może listy ginęły — odparł, rzucając futro na krzesło.

Poczem ujął ją za rękę, powoli przyciągnął do siebie i ustami szukał jej ust.

W pewnej chwili chciała się oprzeć. Wzdrygnęła się. Lecz on nie puścił jej z ramion, odchyłona jej głowę ku sobie nagiął i przywarł do jej warg chłodnych drżącymi ustami.

Wanda uśmiechnęła się mimowoli. Jej własna niemoc bawiła ją. Nie oddawała mu pocałunków, ale je brać zezwalała. Był jej prawie obcy, ale zbliżył się do niej bez zważania, bez żadnej obawy, z miłą, przemocą uścisków i słów. I stało się to właśnie w chwili, kiedy cała jej natura, umęczona wewnętrzną walką, tak kłamała.

Dwa miesiące, spędzone zdala od domu, zatarły w jej umyśle wszystkie drażniące szczyt góry politycznej bunt, uciuchy i nie protestowały.

Dziwila się samej sobie. Nie przypuszczała nigdy, aby jej najbliższe widzenie się z mężem mogło mieć taki prolog. Gdyby przygotowana była na spotkanie z nim, byłaby z góry ułożyła sobie konieczny ceremoniał powitania i odpowiedzi. A tak zaskoczona nagle w chwili znużenia pozwalała mu całować się i pytać, prawie że pół senna.

— Jak to dobrze, że zastałem cię w domu.

— A tak — odpowiadała — mogłeś mnie być nie zastać.

— Ja też liczyłem się z tem i zajeżdżałem do hotelu. Zresztą nie wiedziałem, czy Wandecka przyjmie mnie srogo, czy doobrotliwie —

— Jak widzisz —

</

niewinności byłby za nadto kruchy i nie może zasądzić powszechnego oburzenia w Anglii. Taki dowód wystarczyłby dla znajomych, ale nie dla ogółu.

Otoż, jak w dalszym ciągu stwierdzimy, ogół angielski nie bez powodu wierzy w niewinność Stewarta — poprzednio jednakże chcemy zwrócić uwagę na fakt, że Anglikom jest podejrzany proces przeciwko Stewartowi już z tego powodu, że rozprawa sądowa była tajna. Anglia nie zna tajnych rozpraw, nawet gdy chodzi o szpiegostwo lub zdradę stanu. „Co mamy sądzić o tym wyroku — pisze jeden z adwokatów londyńskich — zapadł na podstawie tajemniczego postępowania sądowego? Nie znamy świadków, nie wiemy, co się dzieje w sercach sędziów, nie wiemy czy przeciwko Stewartowi przemawiały niezbitne dowody. Wiemy natomiast, że Stewart był dżentelmenem od stóp do głowy, człowiekiem, który w życiu nigdy nie uczynił niczego, co by nie odpowiadało najsurowszemu pojęciu o honorze. Człowiek taki jak Stewart wystawiłby w obronie ojczyzny pierś na pociśki, ale nie poszedłby manowcami i nie szpiegowaliby w obcym kraju”.

W liście ogłoszonym przez „Daily Chronicle”, pisze jeden z przyjaciół Stewarta: „Po ogłoszeniu srogiemu wyroku zawołał Stewart: „Jestem niewinny!” Dla mnie ten okrzyk załatwił sprawę. Gdyby Stewart nie był stanowczo niewinny, nie wydałby tego okrzyku. Ale gdy Stewart oburzony odwołał się do świata, każdy, kto zna tego wspaniałego człowieka, złoży przysięgę na jego niewinność”.

Oto „vox populi”, głos powszechny o Stewartie. Nie można go lekceważyć, ale nie jest on jeszcze dowodem. Natomiast rzeczowe znaczenie mają relacje, ogłoszone w „Daily Mail” o klasycznym świadku, którego zeznania stały się podstawą zasadzącego wyroku. Tym świadkiem był belgijski awanturnik Frédéric Rué, który pod przysięgą zeznał, jakoby w szpiegostwie był powiernikiem Stewarta.

Rué, nazywający się w rzeczywistości Arséne Marie Verrie, żonaty, został w roku 1887 w Brukseli zasądzony na 8 miesięcy więzienia za obrabowanie klubu, którego był kasjerem. Powiódł mu się uciec i ukrywał na razie w Anglii. Przybywszy do Gandawy, skradł swojej kuzynce 26.000 franków. Stąd uciekł do Francji, przejechał gotówkę, ale papierów wartościowych nie mógł sprzedać i popadł w nędzę. — Wiedząc, że policja jest na jego tropie, sam zgłosił się do sądu w Gandawie. Skazano go na 4 lata więzienia, ale w połowie kary uwolniono. Założył następnie fabrykę mydła, ale zbankrutował i za krydę dostał się do aresztu. Później był Rué kasjerem pewnego browaru i skończył to karierę fałszowaniem wódek, sprzeniewierzeniami i oszustwami. Uciekł wtedy z Belgii, a sąd skazał go zaocznie w roku 1905 na 2 lata więzienia. Odtąd nie o nim nie słyszano. Wystąpił dopiero, jako główny świadek w procesie przeciwko Stewartowi.

Oczywiście ten tajny proces przeciwko Stewartowi z takim świadkiem głównym, jak Rué, oburzył do głębi Anglików. Sprawa ta oczywiście musi obok innych znowu podsycać niechęć Anglików do Niemców, którzy daremnie zabiegają o przyjaźń swoich „kuzynów”.

Proces Damazego Macocha.

(Koresp. „Nowej Reformy”).

Pietrków, w lutym.

Dalszy ciąg aktu oskarżenia streszcza się w następujących szczegółach:

V.

Zeznania ks. Bazylego.

Bazyli Olesński, jako oskarżony o przywłaszczenie sobie 5000 rubli w listach zastawnych ze spadku znalezionej w celi ś. p. O. Bonawentury Gawełczyka, jakoteż o systematyczne podbieranie skarba klasztornego, nie przyznaje się do winy. Twierdzi on, że w celi O. Gawełczyka znaleźli w skrytce ściany tylko 15.000 rubli i tę sumę w całości oddali przeorowi. Jeżeli Damazy opowiada o skradzeniu 5000 rubli, to widocznie sam je skradł, a winę chce zważyć na niego. Jako kustosz skarba miał prawo wydawać księgom kwoty do 10 rb. Raz tylko dał Macochowi 50 rb. z polecenia przeora Włodarskiego, gdy tenże jechał na wesele Heleny z Wacławem.

Odwołanie zeznań przez Macocha.

W toku śledztwa, po 6 miesiącach od czasu swego zaistnienia w więzieniu w Pietrkowie, Damazy Macoch nagle zmienił swe zeznania odnośnie do kradzieży pieniędzy klasztornej i 5000 rubli po ks. Gawełczyku. Twierdził on, że przy pierwszym przesłuchaniu owił fałszywie i fałszywie oskarżył o kradzież OO. Izydora Starczewskiego, Bazylego Olesńskiego oraz siostręz Perkiwiczka o podrobienie kluczy. Uczynił to zaś dlatego, że bał się, aby go nie posądzono o kradzież korony i sukienki perowej Matki Boskiej. Dlatego wymyślił, że kradzież pieniędzy ze skarba i że skradł po ks. Bonawenturze Gawełczyku 5000 rb. Na ofiarę swoje wybrał właśnie tych dwóch księży dlatego, że byli jego przyjaciółmi, a Perkiwicz był w dobrych stosunkach ze Starczewskim, więc wymyślił, że zeznania temu sąd uwierzy. Wogóle o kradzieży pieniędzy ze skarba i o kradzieży 5000 rb. jak najmniej o podrobieniu kluczy, nie mu nie jest wiadomo. Na Helenę Macoch trwonił pieniądze, otrzymywane od patników na msze. Takich pieniędzy zebrał jak sam zeznaje 22.000 rubli, z których za 8000 rubli odprawił msze.

Przyczyny takiego kategorycznego odwołania pierwotnych zeznań przez Macocha niebawem się wyjaśnią.

Tajna korespondencyja w więzieniu.

Dnia 21 sierpnia 1911 roku, po skończeniu pierwotnego śledztwa i po wysłaniu aktów do prokuratora, zaszedł niespodziewany incydent. Przy więzieniu Piotrkowskim, znalezione poronione przypadkowo list w polskim i łacińskim języku, którego treść naprowadzała na domysł, że jest to tajna korespondencyja dwóch księży w sprawie procesowej Macocha. List podano ekspertyzie znawców pisma, którzy stwierdzili,

że pisany jest ręką Izzydora Starczewskiego, a adresowany do Macocha.

Starczewski badany w tej sprawie przyznał się, że pisał ten list i że korespondencję z Macochem prowadził już po pierwotnym śledztwie, ale przed skończeniem całego postępowania śledczego. Jednocześnie Starczewski objaśnił znaczenie niektórych wyrazów i liter łacińskich, znajdujących się w liście.

Treść listu przejętego wskazuje, że Starczewski prosi Macocha o odwołanie pierwotnych zeznań w sprawie odrobienia skarba i podrobienia kluczy. „Ja ciebie nigdy i w niczem nie oskarżyłem — pisze Starczewski — a zwłaszcza co się tyczy kluczy. W Krakowie ciebie oszukiwał, powiedziałem ci ciebie tylko to, żeś ją całował. Zeznania te łatwo cofnąć, dodając, iż było to po ślubie. Jedne klucze zrobił dla ciebie Perkiwicz, a drugie dla innej. Wobec tego wypada porozumieć się z Perkiwiczem, że zrobił klucze, lecz nie wie, na co, a ty zebys powiedział, że jeden kluczy był od twojego pokoju, drugi od konfesyonału, i że robił ci go ktoś nieznan, mieszczący za granicą. W ten sposób Perkiwicz będzie niewinny. Wreszcie tłumacz się, jak ci już pisałem, aby słowa „bratnie” nie wzmiankować, a w zamian tego niech będą słowa: „msze, loteryja, procenty itp.” Jednym słowem proszę cię, wszystko, co dotyczy kradzieży i kluczy, zmień tak, jak wskazałem ci w poprzednim liście. Jeszcze raz błagam cię w imię wszystkich Świętych, cofnij zeznania, siebie zbawisz, a mnie pomożesz. Oddaję cię pod opiekę Serca Jezusowego, aby Bóg zmiłował się nad tobą. Życzę ci męstwa w wykonaniu dzieła heroicznego, o które proszę. Perkiwiczowi napisalem i dałem plan obrony i prosiłem porozumieć się z tobą”.

Po ujawnieniu tego listu, naczelnik więzienia Grabski i starszy dozorca Joachim Prot, zrobili rewizję w celi Starczewskiego i znaleźli w skarpetce za łóżkiem 38 sztuk listów.

Starczewski upadł na kolana przed Grabskim i zaczął całować go po rękach, prosząc o zniszczenie listów, aby go nie gubiono. Po zbadaniu wszystkich listów okazało się, iż 17 pisał Damazy Macoch, 16 Perkiwicz, a 5 Starczewski. Treść tych listów mówi o uświadczeniach porozumienia się co do jednolitości zeznań i oświadczenia pewnych szczegółów sprawy. Nie brak w nich również także wzajemnych pogroźek.

Wezwani do wytłumaczenia się z tych listów, oskarżeni przyznali się do ich autorstwa. Macoch zeznał przy tem, że do pisania listów namówił go Starczewski, przekonywując go o konieczności cofnięcia zeznań, dotyczącego udziału Olesńskiego, Starczewskiego i Perkiwicza w kradzieży pieniędzy klasztornych. Teraz jednak Macoch zeznaje, że wszystko to, co mówił dawniej o podrobieniu kluczy i udziale w kradzieży pieniędzy ze skarba i o 5000 rubli po ś. p. O. Gawełczyku jest rzeczywiście prawdą. Wyjaśnił także Macoch, że wyraz „aur” w jednym z listów znaczy: złote monety odebrane Helenie Macochowej przy jej aresztowaniu. Zabrał je Macoch wraz z Starczewskim ze skarba i obaj podzieliли się nim. Zapytana w tej sprawie Helena Krzyżanowska, zeznała, że dukaty te włożyła bez jej wiedzy do jej szkatułki Damazy Macoch.

Stanisław Załóg ukrył się i jest poszukiwany listami gończymi w kraju i zagranicą.

Kronika.

Kraków, 13 lutego.

Budżet Krajoa na r. 1912. Czwarte posiedzenie komisji budżetowej odbyło się wczoraj pod przewodnictwem wiceprezesa dra Szarskiego, celem obrad nad preliminarzem budżetu na rok 1912. Po ożywionej dyskusji uchwalono na podstawie referatu r. Jankiewicza dział VII „Opieki o miasto”, oraz na podstawie referatu dra Pareskiego dział IX „Zdrowotność miasta”.

Z karnawału. W sobotę 17 b. m. urządziła Rzesza urzędniczą piknik pań ze wspólną kolacją. Miłe wspomnienia wywołane z pikniku zeszłorocznego zachęciły powinny do wzięcia jak najliczniejszego udziału w tegorocznej zabawie. Muzyka 13 p. o. Cena wstępu wraz z kolacją 4 K od osoby, zapisać się można u kursora do czwartku.

Z komitetu balu rolników. W liście członków komitetu pikniku rolników mającego się odbyć w dniu 14 b. m. podano mylnie nazwisko p. Tomasza Jęłowickiego, przekreślone na Jęłowicki.

Galicyskie stowarzyszenie podurzędników i służby państwowej w Krakowie urządziła w sobotę dnia 17 lutego b. r. w sali Towarzystwa strzeleckiego przy ul. Lubicz wiecej kosztowny z kytionem. Początek o godzinie 8 wieczór. Wstęp dla członków pań 2 kor., pań 1 kor. 50 hal. Nieczłonków pań 2 kor. 50 hal., pań 2 kor. Teatrala dla osób niekonstytucyjnych wieczorowa. Muzyka wojskowa 20 p. o. Czysty dochód przeznaczony na zapomogi dla wdów i sierot po członkach stowarzyszenia. Datki można nadsyłać na rzecz skarbnika komitetu Jana Witka, Kraków, sąd krajowy cywilny, ul. Grodzka 1, 52.

Zabawa urzędniczek pocztowych, która odbyła się jutro (środa), zapowiada się doskonale. Słychać, że do Klubu pocztowego wybiera się sporo osób, bo zabawa będzie nadzwyczajna, a cel jej (budowa domu stowarzyszenia urzędniczek pocztowych) również godziła poparcia. Po zaproszeniu można się jeszcze zgłaszać dziś i jutro wieczorem w Klubie pocztowym (Lubicz 5).

Ważne zgromadzenie konstituujące Stowarzyszenia urzędniczek, profesorów i nauczycieli dla zaopatrywania się w ubrania w Krakowie, odbędzie się w piątek 16 b. m. o godzinie 7 wieczór w sali klubu pocztowego przy ul. Lubicz 5 z następującym porządkiem dalonym: 1) Wybór do Rady nadzorczej. 2) Dyskusja i wnioski członków. Wydział Związku ekonomicznego a. p. i n., z którego inicjatywę powstaje ta nowa kooperatywa, uprasza członków o liczne przybycie. Wobec tego, że pracownia stowarzyszenia wykonywać będzie także stroje damskie, byłby bardzo pożądanym liczny udział pań na walnym zgromadzeniu. Oczekiem stowarzyszenia może być każdy członek Związku ekonomicznego, o ile zgłosi przynajmniej jeden udział w kwocie 20 koron i zapłaci wpisowe 4 K. Zgłoszenia na członków przyjmuje kancelarya Związku (Szewska 21 l. p.) w godzinach między 6 a

8 wieczór. Wpisywać się również można w dzień walnego zgromadzenia w sali klubu pocztowego.

Z teatru. W sobotę 17 b. m. wystawia teatr krakowski, w dalszym szeregu polskich oryginalnych sztuk, nowy dramat Tadusza Konczyńskiego „Straceńcy”. Jak zgodnie stwierdziła krytyka po pierwszym przedstawieniu na scenie teatru Romańskiego, w działalności dramatn pisarskiej autor „Ochłani” i „Srebrnych szczytów”, „Straceńcy” stanowią nowy etap wybitnego znaczenia artystycznego. Oparty na temacie konfliktu psychologicznego, odznacza się żywym tępem akcyi o znacznym napięciu dramatycznym, i zawiera cały szereg scen, otwierających pole popisu dla gry aktorskiej. Główną rolę kłobącą Łucy, żony dyrektora muzeum Sanicza, odgrywa p. Marya Przybytko, którą dyrektora pozyskała na szereg gościnnych występów, a która rolę tę zalicza do swych najlepszych kreacji.

Uczcie pogonialną dla p. kapelmistrza J. N. Hocka, który w pierwszych dniach marca r. b. opuścił Kraków, urządziła grono obywateli naszego miasta w dniu 28 lutego o godzinie 7 w sali Grand Hotelu. Ażby dać sposobność liczny przyjacielom tego zasłużonego artysty i tytoletniego obywatela naszego miasta, do wzięcia udziału w tej uczcie, będzie od dziś dnia przygotowaną w kancelaryi Grand Hotelu, lista do zapisywania się.

Posiedzenie Tow. lekarskiego odbędzie się w środę 14 lutego o g. 6 wieczorem (Radziwiłłowska 1. 4). Na porządku dziennym: 1) Sprawy administracyjne. 2) Odczyt prof. Rosnera: „Z dziedziny granicznej pomiędzy akuseryą a chirurgią”.

Zamach samobójczy. 39-letni agent handlowy, Kazimierz B.owski, pochodzący z Królestwa Polskiego, podciął sobie dzisiaj rano w zamiarze samobójczym, w domu zajeżdżnym przy ulicy Piłsudskiego 21, brzytwa gardło. W stanie groźnym odwołano go pogotowie ratunkowe do szpitala św. Zazara. Przyczyną samobójstwa był rozstrój nerwowy.

Zapiski policyjne. Marya Kowal, zamieszkała przy ulicy Dietelskiej, zawiadomiła wczoraj policję, iż 11 b. m., w nocy, znalazła przy ulicy Grzegorzkiej 9-miesięcznego chłopczyka, owiniętego w poduszkę. Znalezione dziecko zatrzymała u siebie.

Z piwnic gmachu głównej poczty skradziono w ostatnich dniach około 100 kilogramów drutu do telefonów, wartości około 400 koron. Sprawca dotąd nieznany.

Bal na Ochronkę i Bursę gimn. w Podgórzu w dniu 3 lutego, przyniósł około 800 koron czystego dochodu. Rezultat taki zawdzięczać należy ofiarności osób, które co roku nadsyłają chętnie na ten cel datki. Z dochodu tego przypała na bursę 300 kor., a dla Ochronki 500 kor., gdyż około 200 kor. ofiarowało specjalnie na ochronkę.

Z kraju.

Chrzanów, 11 lutego. (Z Sokola. — Lwowski teatr artystyczny. — „Tygodnik Chrzanowski”. — Z kroniki wypadków).

Doroczne walne zgromadzenie członków chrzanowskiego Sokola, odbędzie się w sali własnej 24 b. m. o godz. 7 wieczór. W razie braku kompletu odbędzie się zgromadzenie o pół godziny później, bez względu na liczbę członków.

Ruchliwy oddział amatorski chrzanowskiego Sokola urządził w sali Sokola 17 b. m. zabawę taneczną z kytionem. Komitet dokłada starań, aby czwartą w bieżącym sezonie karnawałowym zabawa taneczna w Chrzanowie, zgromadziła jak najpokaźniejszy zastęp inteligencji miejscowej i z okolicy.

W dwa wieczory, w środę i czwartek, dał w Chrzanowie przedstawienia „lwowski teatr artystyczny”. Drużyna artystyczna z p. Kneke Zawadzka doznała nader sympatycznego przyjęcia. Przedstawienia odbywały się w sali Sokola.

Po dwumiesięcznej przerwie rozpoczął tu wychodzić z powrotem „Tygodnik Chrzanowski”, jako organ powiatu chrzanowskiego. Pismo redaguje komitet, zaś jako redaktor odpowiedzialny podpisuje p. Sylwester Ziembinski, dyrektor drukarni Związkowej w Chrzanowie.

Onegdaj rano podczas mszy św. w kościele parafialnym padła trupem kłęcząca u stóp ołtarza 40-letnia mieszkanka Małgorzata. Powodem zgonu, jak stwierdziła pomoc lekarska, był udar sercowy.

W sobotę rano, w lesie pod Chrzanowem, obok toru kolejowego, znalezione porzucone zwłoki około czterech młodych ludzi mogącego niemowlęcia. Istnieją przypuszczenia, że zwłoki dziecka porzucone zostały jeszcze prawdopodobnie podczas mroczki i śniegów, przez jakąś wyrodną matkę ze wsi okolicznych, lub też przez jakąś pasażerkę z przejeżdżającego pociągu. Śledztwo w toku.

Zjazd frondy ludowej. Rejent Bujnowski z Tarnowa prosi nas o zaznaczenie, że w zjeździe frondy ludowej narodowi demokraci nie brali wcale udziału. P. Bujnowski, jako prezes „Sokola”, przyszedł do zjazdu z wiceprezesem z galerii, nieopuścił części obrad.

Tarnów, 12 lutego. (Z Towarzystwa ogrodniczego. — Wiecej czwartkowy Towarzystwa muzycznego. — Rant T. S. L. — Kronika policyjna. Subwencje Rady miejskiej na cele humanitarne i użyteczności publicznej).

Na ostatnim posiedzeniu wydziału Towarzystwa ogrodniczego uchwalono odnieść się do dyskusji kolei państw. w Krakowie w sprawie obsadzania torów kolejowych drzewami owocowymi; decyzyę co do próby Towarzystwa ogrodniczego lwowskiego, aby „Poradnik ogrodnicy”, organ tarnowskiego Tow. ogrodniczego był również jego organem, odłożono na później; na razie postanowiono umieszczać komunikaty lwowskiego Towarzystwa ogrodniczego.

Ostatni „wieczór czwartkowy” Towarzystwa muzycznego cieszył się wyjątkowym powodzeniem. W program wiecejowskiej wesołości: produkcje chóru męskiego i dobrze zgranej orkiestry gimnazjum II, poprawna gra uczniów: Albrechta, Anbera i Ringelheima, piękny śpiew solowy p. Wilczyńskiego i udatna doklamiacja prof. Hergeta.

Rant T. S. L., ostatnia większa zabawa tegorocznego sezonu karnawałowego, odbył się 10 b. m. w salach Towarzystwa kasynowego. W program części wokalno-muzycznej weszły: gra na fortepianie p. Tyrowiczowskiej, deklamacja prof. Hergeta, pianie (skrzypce, wilonceli i fortepian) pp. Hergetowej, Albrechta i Anbera, śpiew solowy p. Jaworskiej i deklamacja młodego poety, p. Henna, który pięknym głosem oddeklamował swoje wiersze, pełne umiarkowanego patosu i dyskretnego ironii. Wykonawców darzono burzą oklasków. Po części muzyczno-wokalnej odbyły się tany, które pod dzielkiem kierownictwem prof. Pollaka przebiegały się do białego rana. Do pierwszego kadryla stało 74 par. Piękne i gustowne toalety pań, ochota,

werwa i jakaś serdeczność, której tak mało na zebraniach towarzyskich w Tarnowie, złożyły się na to, że rant T. S. L. można uważać za najładniejszą zabawę tegorocznego sezonu. Czysty dochód przeznaczono na budowę własnego domu tarn. Kola T. S. L.

Przed kilku dniami z dwóch wagonów kolejowych skradziono pakę z towarami blawnatemi wartości 260 kor. Przeprowadzone śledztwo policyjne wykryło, że kradzieży dopuścił się Szecepan Wenz. Towary odebrano, a sprawcę osadzono pod kluczem.

Na ostatnim posiedzeniu Rady miejskiej uchwalono subwencje dla stowarzyszeń i zakładów, mających charakter humanitarny i użyteczności publicznej. Są one następujące: Korpus wakacyjny 200 kor., kaplica dla szkoły żeń. Fr. Józefa 200 kor., Pomoc koleżeńska uczniom szkół średnich po 200 kor., Pomoc koleżeńska uczniom seminarium nancz. 100 kor., Internat św. Józefa 200 kor., Bursy św. Kazimierza 200 kor., dla ubogiej młodzieży szkół ludowych 200 kor., dla ubogiej młodzieży szkół ludowych na obiady 400 kor., dla ubogiej młodzieży szkoły bar. Hirscha 300 kor., Kurs przygotowawczy do matury seminaryjnej 400 kor., Tow. dla opieki dla młodzieży szkół średnich 100 kor., na utrzymanie szkoły bar. Hirscha 750 kor., na szkołę ludową PP. Orszulanek 750 kor., dla seminarium polskie w Białej 100 kor., gimnazjum realne w Orłowej 100 kor., na park Jordana w Tarnowie 1000 kor., Towarzystwo muzyczne 100 kor., Tow. oświaty lud. 100 kor., biblioteka publiczna 200 kor., czytelnia publiczna 500 kor., Czytelnia Kilińskiego 100 kor., T. S. L. 100 kor., Stowarzyszenie bibliotek chrześc. 250 kor., ochronka na Strusinie 200 kor., ochronka izraelska 1500 kor., ogródki frobolskiej 200 kor., Sokół na Strusinie 250 kor., dla funduszu dla inwalidów „Gwiaźdz” 200 kor., stow. „Praca” 400 kor., stow. św. Wincentego i Paulo 600 kor., Dom dla nieuleczalnych 1200 kor., Zakład clemnych we Lwowie 50 kor., Rodfel Złota 700 kor., Tania kuchnia 400 kor., dla sanatorium w Zakopanem 200 kor., „Pomoc dla polonistów” 100 kor., stow. „Biknholm” 200 kor., stow. „Nose Hamite i Menah. Abelin” 100 kor., stow. „Braterstwo” 200 kor., dla inwalidów z r. 1863 w Krakowie 50 kor., dla Izby rekolekcyjnej 500 kor., Bank rekolekcyjny 1000 kor., Liga pomocy przemysłowej 260 kor., stow. „Ojczyzna” 100 kor., stow. św. Rocha 100 kor., stow. „Jade Chazarum” 200 kor., Tow. ogrodnicze 100 kor., „Macierz szkolna” w Cieszyńcu 300 kor., Bursy rekolekcyjnej 150 kor., „Harmonia” 1500 kor., na organy w kościele OO. Misjonarzy 600 K., na tarczę w kościele katedralnym 800 kor., gimnazjum żeńskie 350 kor., Tempel postępowy 200 kor., na budowę szpitala żydowskiego 2000 kor., stow. „Jutrznia” 100 kor., na budowę pomnika Kościuszki w Tarnowie 500 kor., na kolonię wakacyjną 100 kor., na obchód Krasieńskiego i ks. Stępi 600 kor., na restaurację kościoła św. Trójcy 200 kor., kurs alfabetów rekolekcyj. 100 kor., na wystawę architektury w Krakowie 200 kor., Uniwersytet ludowy 200 kor., na bieżące dla ortodoksów 500 kor., Tow. zabaw ruchowych 100 kor., dla stow. śpiewackiego „Harmonia” 100 kor., oraz dla ochroniska młodzieży rekolekcyjnej 100 kor.

Ze świata.

Sprawa B. Ronikiera. Z Warszawy donoszą: Po otwarciu wczorajszego posiedzenia, przewodniczący udzielił głosu oskarżeniemu hr. Ronikierowi, który w dalszym ciągu przez trzy godziny mówił, dowodząc swego alibi. Znaczną część przemówienia poświęcił oskarżony przedstawieniu swej działalności literackiej i ocenie utworów własnych.

Wyrok zapadnie dzisiaj. Zniknięcie bankiera. Z Warszawy donoszą: Wielką sensację w tutejszych kołach finansowych i giełdowych wywołało zniknięcie właściciela domu bankowego „Rawicki i Ska”, przy ul. Wierzbowej p. B. Rawickiego. Ucieczkę tę wiąży z niepomyślnymi operacjami giełdowymi, jakie Rawicki podejmował w ostatnich czasach ze stratą 300.000 rubli i wynikłymi stąd trudnościami. Z kół giełdowych donoszą, że niepokryte zobowiązania zbliżenie bankiera, o ile dotąd sądzić można, nie przekraczają 100.000 rubli. Poszkodowanymi są przeważnie prywatni depozytariusze.

Życia „Polonii” wiedeńskiej. Jutro odbędzie się w Wiedniu w sali „Kaufmännischer Verein” bal, urządzony staraniem „Ogniska” i „Strzechy”. Zabawa ta, mająca świeżość tradycje, zapowiada się wspaniale i teraz. Karnetów w stylu bronowickim, artystycznie wykonanych, dostarczą krakowska firma p. Jahody, a odznak kytionowych firma Smidowicza. Komitet balu dokłada wszelkich starań, aby zabawa wypadła jak najlepiej. Tańce prowadzić będzie dr Julian Haraschin.

Lotnictwo we Francji. W jednej z sal Sorbony w Paryżu odbyło się zgromadzenie, które zwołał sądziwy, ale mimo to nieuszkodzony Clemencau. Na przykład dziennym znajdowało się „Znaczenie awiatyki wojskowej”. Senator Raynaud, borny lotnik, wygłosił referat, w którym podniósł, że naród, który w lotnictwie zajmie pierwsze miejsce, będzie także pierwszym na świecie. Podróżnik Bonnat zawiadomił zgromadzenie, że wszystkie gminy, korporacje, zakłady finansowe i szkoły waznane zostaną do składek na lotnictwo wojskowe, na „czwartą armię”, która da Francji wielką potęgę.

Śmierć lorda Listera. Jak to już wczoraj doniósł telegram, umarł w Londynie jeden z najznakomitszych chirurgów lord Lister. Urodzony w r. 1827 z rodziny kwakterskiej, Józef Lister już w młodości latami miał pobudki do pracy naukowej, gdyż ojciec jego, handlarz win, w wolnych od zarobkowych zajęć godzinach oddawał się optyce i pracom mikroskopowym. Ukończywszy studia lekarskie, został asystentem słynnego chirurga Sykoma w Elyburgu, którego córkę Agnieszkę poślubił. Małżeństwo było bezdziejne.

W Edynburgu ogłosił szereg artykułów z dziedziny chirurgii, miał także wykłady prywatne chirurgii. W r. 1860 został profesorem chirurgii w Glasgowie. Pierwszą jego publikacją o antyseptycznym opatrywaniu ran pochodzi z r. 1867. Równocześnie wystąpił Lister zażywaniem kwasu karbolowego do leczenia ran, przyczem oparł się na bałaniach Pasteura, które wykazały, że ropienie otwartych ran jest skutkiem zarazków, zawartych w powietrzu. Należy wspomnieć, że pierwszym, który użył kwasu karbolowego do zabijania zarazków, był lekarz francuski dr Lemaire (rok 1863). Za pomocą rozpylania Lister pokrywał kwasem karbolowym całe pole operacyjne i okolice i zalecał szczerne opatrunki na rany.

Już przy pierwszych swych badaniach rozróżniał Lister postępowanie przeciwożuńne, to jest antyse-

tyczne (zawładanie chemikaliami zarazków, powód dujących ropienie) od postępowania bezżuńnego, to jest aseptycznego (usuwanie zarazków bez użycia chemicznego).

W roku 1869 objął Lister katedrę chirurgii w Edynburgu po swoim teściu i tam pośród słuchaczy z całego świata zasiadali obok studentów lekarza. W roku 1883 został powołany do Kings College w Londynie i tam zajmował katedrę i kierował kliniką chirurgiczną do roku 1892. W tym roku opuścił katedrę i cofnął się w zacisze życia prywatnego. Zmarły należał do Izby lordów. W r. 1883 został baronetem, w roku 1897 baronem, w roku 1908 lordem. Lister jest jednym z twórców nowoczesnej chirurgii.

Zmarli.

Mieczysław Feliks Siermontowski, zegarmistrz, umarł w Krakowie, przeżywszy lat 56. Helena Wolańska, uczennica szkoły wydziałowej im. św. Jadwigi, umarła w 14 r. życia. Wiktor Tustanowski, radca dworu w namiestnictwie, w 55 roku życia, umarł wczoraj we Lwowie. Pogrzeb odbędzie się w piątek w Krakowie.

Na szkoły kresowe. Związek piekarzy złoży, na ręce p. inżyniera Stanisława Tilla złożone na wspólnym zebraniu towarzyskiem kwotę 45 koron na budowę szkoły w Maryjańskich Górach. X. J. P. złożył na ten sam cel zebraną na uroczystej uroczystości pogrzebowych kresowych, objawiając w tych darach skłała Ko' o I T. S. L. w Krakowie, mające przystąpić na własną b. r. do wzniesienia własnego budynku na szkołę w Maryjańskich Górach, najserdeczniejsze podziękowanie.

Internat polski SS. Nazaretanek we Wiedniu (XIX. Silbergasse 3), oddalony od uniwersytetu 10 minut, a od śródmieścia o 15 minut tramwajem, zatem w niemiernie dogodnym położeniu, przyjmując na mieszkanie z całonocnym utrzymaniem panienki uczęszczające do szkół wyższych za najskromniejszą opłatą. Zgłoszenia należy wprost przelać na ręce przełożonej matki Adolaty.

Ślub p. Tadusza Kwapińskiego, adjuńta miejskiej Izby obrachunkowej w Krakowie, z p. Emilią Odrożnową odbył się 10 b. m. w kościele parafialnym w Podgórzu.

Z dyrekcji krakowskiej Instytucji kan. otrzymał kr. Jan Bednarczyk na prob. w Zakrzewie; ks. Franciszek Wajda, wikaryusz w Babce, na prob. w Głębokowie; ks. dr Jan Jaworek, misjonarz, przeznaczony na katechetę pomocniczego w seminarium nauczycielskim żeńskim w Krakowie. Prezentę na probostwo w Wiedniu otrzymał ks. Edward Pappe. Przeniesieni: ks. Jan Jara z Marcepoli do Babi, ks. Edward Węgrzewicz z Mogiły do Marcepoli. Obowiązki wikaryusza w Mogiły obejmą ks. Cystersi.

Składki. Na zakład F. Żurowskiej złożyli A. Pędrowscy 10 K zamiast węgla na trumnę ś. p. Henryka Zopoltha.

Z kalendarza. W wtorek 13 lutego: Wspom. Męki P. J. Juliana m. i Katarzyny; we środę 14 lutego: Waleńcia kapłana m.; we czwartek 15 lutego: Faustyna m. i Georgii p. Wschód słońca dnia 13 lutego: o godzinie 6 m. 59; zachód o godzinie 4 min. 51; długość dnia godzin 9 min. 59.

Z krakowskiego obserwatorium. Dnia 13 lutego termometr donosił o 26 do 39 Cels.; — barometr podnosił się.

Dnia 13 lutego o godzinie 7 rano stan barometru 408 mm., termometru + 08 Cels.; wiatr północno-zachodni.

Zakępanie. (Tel. Związku turystycznego). Ciepłota najwyższa + 72, najniższa 07. — Cisnienie powietrza 678. Kierunek wiatru północno-zachodni. Prognoza: deszcz i odwilż.

Repertuar teatru miejskiego im. Stawieckiego w Krakowie. We wtorek: „Ulubione kobiety”. We środę: „Opiekun i Amelia”. We czwartek: „Ulubione kobiety”. W piątek: „Majorowa”. W sobotę: „Straceńcy”. W niedzielę po południu: „Betleem polskie”; wieczór: „Straceńcy”.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie. We środę: „Stara romantyka” i „Słabość do duszy”.

We czwartek po południu: „Fircyk w załoga”; — wieczór: „Cnotliwa Zuzanna”. W piątek: „Brand”.

Uniwersytet ludowy im. Adama Mickiewicza w Krakowie, Szewska 16.

na budowę w Dziedziach fabryki brykietów, wyrabiających z miazgi węglowej, pochodzącej z kopalni pruskiej, a odbiorcą tych brykietów będzie zarząd austriackich kolei państwowych, który zakontraktował już całą produkcję tej nowej fabryki. Akcjonariuszami fabryki tej są, prócz firmy D. Berl, przeważnie kopalnie pruskie, względnie firmy, interesowane w handlu węglem pruskim w Austrii.

Przemysł węglowy austriacki, który toczy nieustanną walkę z wszechpotężną konkurencją konwencji węglowej na Górnym Śląsku, otrzyma więc za fundusze austriackich kolei państwowych nowego konkurenta, który odbierze kopalniom austriackim, a więc i galicyjskim, poważną część dostaw dla kolei państwowych.

Zjednoczenie zachodnio-galicyjskich kopalń podjęło pewne kroki celem spariszowania zabiegów kopalni pruskiej, a spodziewać się należy, że i p. minister skarbu poprze te starania i nie dopuści, aby powstał zakład, importujący węgiel pruski dla kolei austriackich, podczas, gdy kraj nasz eksportuje robotników naszych, którzy w kopalniach — dla braku zbytu — zajęcia znaleźć nie mogą. Tętejszy świat górniczy nie powinien spuszczać tej sprawy z oka.

* Obrady budowniczych. Pisz nam z Wiednia pod datą 12 b. m.:

Stafa delegacya budowniczych w Austrii zebrała się dzisiaj na posiedzenie w sali Towarzystwa przemysłowego (Gewerbeverein) pod przewodnictwem starszego rady budownictwa Stiglera. Wszystkie kraje koronne państwa były przez swoich delegatów zastąpione. Z Galicji brał udział w obradach rada Zacharjowicz ze Lwowa i inżynier Hand z Krakowa.

Na porządku dziennym były sprawy zawodowe i postulat, o których spełnienie się budowniczowie od szeregu lat upominają, lecz dotąd z powodu upor i objętości władz bez skutku. To też na dzisiejszym posiedzeniu wyraziła stała delegacya burzenie z powodu takiego postępowania i uchwała jednogłośnie odnieść się w najbliższym czasie gremialnie do wszystkich grup parlamentu z przedstawieniem najważniejszych spraw, zalegających w ministerstwach, a bez załatwienia których (jak szkolnictwa i egzaminów) mowy być nie może o postępie i rozwoju sztuki budowniczey w państwie.

Również sprawa niepowołowania przez rząd przedstawicieli z grona budowniczych do współdziału w Radach przemysłowej i robotniczej, jak w ogóle do ciał prawodawczych, wywołała szeroką dyskusję. I z tą dla prawodawstwa zawodowego tak ważną sprawą, odnieść się stała delegacya do postów parlamentarnych.

Z ważniejszych uchwalono wnioski stowarzyszenia budowniczych w Krakowie w sprawie założenia Banku dla budowniczych i w sprawie wydawnictwa oficjalnego rocznika. Referentem tych spraw był delegat Hand, Wniosek rady Zacharjowicz o zaprowadzenie masek (pruskiego) formatu cegły, został jednogłośnie odrzucony.

* Podwyższenie kapitału. Z Pragi telegrafują: Czeski bank „Union“ postanowił podwyższyć kapitał akcyjny z 50 milionów na 65 milionów.

B. Gabryelska, Krzysztofory Kraków. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepian, pianina, harmonie i pianole z gotówką lub na spłaty nawet dwudziestomiesięczną. Instrumenty używane od cen najniższych.

Kobieta-spieg.

(Spraw. „N. Reformy“.)

Przemysł, 12 lutego.

Jak doniosłem, przed trybunałem karnym toczy się rozprawa przeciw Trampczyńskiej, oskarżonej o szpiegostwo. Jestto postać drobna, niska; nos proporcjonalny, usta zmyślone, oczy niebieskie, a pod nimi „gęsie łapki“, przypominające „niebezpieczny wiew“, włosy blond w zgrabną kofurę ujęte, całość czyni wrażenie niezgroźne, o śladach piękności, która była i nie wróci... W ubraniu i ruchach znać kokietery — na zimo. Suknia czarna, bluzka niebieska, przy niej żabot biały, oraz szal iluzyjnie na ramiona zarzucony, tworzą całość dość efektowną, gdyby znów nie fatalne rękawiczki niebieskie. Zdenerwowana chodzi tam i napowrót koło ławy oskarżonych, aż do wejścia trybunału.

Przesłuchana opowiada niestworzone rzeczy, że jest córką naturalną księżniczki rosyjskiej, że była na uniwersytecie berlińskim, gdzie słuchała „patologii Virchowa“, potem w Zyrichu i Fryburgu. Nieodcię na tem, zachciało się jej uczyć chemii i murkuri. Uczyła się jej przeto w „Glogau w Germanii“. Potem wyszła za mąż za Polaka Sikorskiego, ale wnet uciekła oden, bo nim lubił Moskali. Dalej zachciało się jej jechać do Konstantynopola, aby się tam uczyć... budowy okrętów wojennych. Nie przyjęto jej, chciała iść na wojnę, ale i na to jej nie pozwolono. Z „wojennej rodziny“ pochodząca, miała ochotę do służby wojskowej, tak jak jej babka — Kirgizka, która służyła — w kawalerii...

W końcu wciągnęli ją znajomi oficerowie do sztabu generalnego, gdzie uczyła się teoretycznie w biurze, praktycznie w fortach a nadto... nadzorowała oficerów z polecenia sztabu. Ostatecznie kazano jej wyjechać do Galicji

dla zbadania twierdzy przemyskiej

W tym celu dano jej do przestudyowania jakąś książkę o twierdzy tutejszej, napisaną przez gen. Jakowlewa przed 30 laty. (Twierdza przemyska istnieje lat — 25) Po przestudyowaniu wspomnianego dzieła wyjechała do Przemysła. Przedtem jeszcze była w Krakowie i miała z jakimś oficerem być w jednym z fortów. W Przemysku nie odrażała się do szpiegowania, nawiązywała stosunki z oficerami... Przynajmniej się im wprawdzie do swego szpiegowskiego zawodu, ale czyniła to dlatego, „bo chciała wybadać ich wierność wobec kraju“.

Na tem zakończono przesłuchanie obwinionej, potem prokurator rozszerzył oskarżenie

o zbrodnię szpiegostwa w Krakowie.

Na rozprawie popołudniowej zapytywano oskarżoną, czy była kiedy chorą. Opowiada, że przeżywała choroby nerwowe, leżała po śmierci ojca w letargu. Szpiegiem została, aby zdobyć tytuły i ordery...

Dr Liebermann (obrońca oskarżonego Blocha) — widzenie się z carem.

Oskarżona (uśmiecha się): Nie, z Najjaśniejszym, Panie!

Przew.: A nie wiedziała pani, że szpiegować nie wolno?

Osk.: A austriackim u nas wolno?

Wreszcie na zapytanie dra Liebermana oświadczając, że czytywała sprawozdania z procesu Borowskiej, która zrobiła na niej wrażenie historyczki, oraz z procesu Tarnowskiej. Nagle, zauważywszy uśmiech na twarzy obrońcy, robi mu awanturę i odmawia odpowiedzi, wobec czego trybunał rozpoczyna

przesłuchanie osk. Blocha.

Zeznaje on, że Trampczyńska mówiła mu wprawdzie, że jest szpiegiem, ale on uważał to za fantazję historyczki, zwłaszcza, że opowiadała takie bajki jak, że ma rangę oficera, że jej żołnierze salutują i t. p., czemu wprost nie mógł uwierzyć.

Świadkowie.

Pierwszy zeznawał chorąży trenu Alojzy Horverka, który spowodował jej aresztowanie. Na widok jego oskarżona odwraca się, zatyka uszy, udając, że zeznań słuchać nie chce, ale ostatecznie słucha z zainteresowaniem.

Potem przesłuchano porucznika Fischera i nadporucznika Armandolę, poczem rozprawę odroczone.

Wiadomości artystyczne, naukowe i literackie.

— Poradnik językowy w nr. 1 i 2 rocznika XIII porusza sprawę umiłowania przez nas cudzoziemczyzny (artykuł redaktora: „Młot angielską młot przejechać się czasem.“) i zajmuje się obszernie słownictwem zawodowym, bądźto przedrukowując artykuł prof. K. Twardowskiego („O pol. terminologii filozoficznej“) bądź roztrząsając słownictwo farmaceutyczne. Ze względu na jubileusz Krasieńskiego poświęcił redaktor nr. 2 czci tego poety, umieszczając artykuł o „Słowotwórstwie Krasieńskiego“. Poza tem w „Roztrząsaniach“ rozbiiera kwestie wątpliwe, w „Pótkosiu“ wytyka błędy choćby Stenikiewiczowi (w ostatniej jego powieści „W pustyni i puszcy“) i omawia „Nowe książki“ w zakresie językoznawstwa polskiego wychodzące.

Pożyteczny ten miesięcznik, wychodzący już rok 12 ma za nadto wyrobioną opinię, abyśmy go potrzebowali zalecać czytelnikom naszym; jeżeli go przypominamy to dlatego, że go przypominać jest obowiązkiem, jak obowiązkiem każdego Polaka dbać o czystość języka ojczystego i przyczynić się do tego, by to pismo jedne w swoim rodzaju mogło spełnić życzenia jego czytelników i rozszerzyć swoje ramy na miesięcznik zeszytowy, językowi polskiemu w całej rozciągłości poświęcony. wp.

— Dzieje Powstanie Al. Barwińskiego. Część II (dalej nowożytno), aprobowane przez Radę szkolną krajową dla seminarjów nauczycielskich, opuszcza prasę w tych dniach. (Do nabycia w c. k. wydawnictwie książek szkolnych i we wszystkich księgarniach.)

Chiny republika.

(Telegramy „N. Reformy“ z d. 13 lutego).

Pekin. B. Reutersa donosi: Edykt o zaprowadzenie republiki podnosi, że rząd obejmuje odpowiedzialność za spełnienie nadal ofiar przed cesarskimi świętyniami przodków i mauzoleami. Cesarz rzeka się tytuł władcy politycznej, podczas gdy tytuł cesarski mu pozostaje. Członkowie rodziny cesarskiej, Mandżurów, Mahometanie i Tybetanie, będą się starali o usunięcie wszystkich, co wywołuje różnice i przesady rasowe.

Osiągnięty przez Juanszika kompromis wszystko załatwia. Cudzoziemcy i Chińczycy sądzą, że edykt zadowolony wszystkie stronnictwa. Większość republikańska zgodziła się na następujące warunki:

Cesarz zachowuje tytuł i otrzymuje apanaż roczne w wysokości 4 milionów taelów, które, po przeprowadzeniu reformy waluty, wyniosłoby 4 miliony dolarów.

Personal pałacowy pozostaje, jednakże liczba eunuchów nie będzie uzupełniana. Płace Mandżurów będą dalej wypłacane, aż się znajdą dla nich inne środki utrzymania.

Wolność religii jest zagwarantowana. Dwór pozostaje na obecnym miejscu, a później będzie rezydował w pałacu letnim w pobliżu Pekinu.

Rokowania o pożyczkę będą na nowo podjęte.

Rząd republikański w Chinach.

Pekin. Juanszika postanowił, aby Pekin pozostał nadal stolicą Chin. Żądanie republikańców, aby stolicę przeniesiono do Nankinu, zostało odrzucone. Generał Lian-tian-wei zawiadomił konsulów w Cziu, że rząd republikański zamianował go gubernatorem Mandżurji.

Powstanie w Weihaiwei.

Pekin. Z Weihaiwei donoszą o wybuchu groźnego powstania. Do tutejszej ambasady angielskiej nadeszła prośba o wysłanie wojsk do Weihaiwei.

Wojna włosko-turecka.

(Telegramy „Nowej Reformy“ z d. 13 lutego).

Rzym. Z powrotem generała Caney do Tripolisu wnoszą dzienniki, że rząd włoski zdecydował się na taktykę generała Caney w obecnej wojnie. Mimo to z doniesień wszystkich dzienników widać, że w całym kraju panuje już wielkie niezadowolenie i zniecierpliwienie z powodu przewlekania się wojny. Aby przyspieszyć decyzję i zmusić Turcję do zawarcia pokoju, rząd włoski grozi ponownie wielką akcją fłoty na morzu Egejskim. Wochoy starają się też podburzyć pretendenta w Assyrie, Saidę Idzira, przeciw Turcji i posyłać mu broń i pieniądze.

Dzienniki włoskie żalą się na Anglię i Francję z powodu naruszania neutralności i donoszą, że w ostatnim tygodniu wiele karawan z żywnością, materjałem wojennym i pieniędzmi, przeszło przez granicę Tunis i Egiptu i wkroczyło do Tripolisu. Major Niaz bej, jeden

z najdolniejszych oficerów tureckich, o którym wczoraj doniesiono, że został w Aleksandrii aresztowany, zdołał przedostać się do Cyrenajki i przybył do Dorny.

Dla ministra wojny.

Konstantynopol. Dekretem przyznano ministrowi wojny kredyt jednego miliona funtów na nadzwyczajne wypadki w ciągu roku.

Telefoniczne i telegraficzne

wiadomości „Nowej Reformy“

z 13 lutego.

Wiedeń. W kołach chrześcijańsko-socjalnych twierdzą, że ks. Alojzy Liechtenstein powołany będzie wkrótce do Izby panów, jeszcze przed sesją Rady państwa.

Choroba Aehrenthala.

Wiedeń. W stanie zdrowia hr. Aehrenthala nie nastąpiło żadne polepszenie.

Przesilenie prezydialne.

Berlin. Narodowi liberali uchwalili nie wysłać swojego zastępcy do prezydium parlamentu i wobec tego wezwali drugiego wiceprezydenta Paaschego do złożenia tej godności. Jutro więc okaże się potrzeba wyboru prezydenta i drugiego wiceprezydenta. Prawdopodobnie na oba te stanowiska wybrani będą przedstawiciele wolnościowych.

Berlin. Możliwe jest, że jutro wybrane będzie tylko prezydium tymczasowe, a po czterech tygodniach dopiero nastąpi definitywny wybór prezydium. Konserwatyści spodziewają się, że przyjdzie do porozumienia z narodowymi liberalami, tak, że socjalista wysunięty został z kombinacji.

Anglia i Niemcy wobec Portugalii.

London. Mimo zaprzeczeń ze strony portugalskiej, niektóre dzienniki utrzymują, że między Niemcami a Anglią toczą się rokowania w sprawie odstąpienia Niemcom wysp portugalskich Timor i Cambing na archipelagu malajskim.

Aresztowanie Bułgarów.

Konstantynopol. Z Kossewa donoszą o aresztowaniu tam 9 Bułgarów za zamordowanie Greków w klasztorze Guriszte.

Rewolucja w Meksyku.

London. Z Nowego Jorku donoszą, że prezydent Madero postanowił gwałtem stłumić powstanie i wydać kilkasiet wyroków śmierci, które już wykonano.

Po zamknięciu numeru.

Kraków, 13 lutego.

Demonstracyjny strajk w uniwersytecie Jagiellońskim. Jak dzisiaj rano donieśliśmy, odbył się wczoraj wieczorem wielki strajk z udziałem przyrodniczego w sprawie obsadzenia katedry botaniki i otwarcia pracowni botanicznej w uniwersytecie Jagiell. Uchwalono po dłuższej dyskusji domagać się przypięszenia nominacji prof. Raelborskiego profesorem botaniki i ogłosić w dzień 13 i 14 b. m. dwudniowy strajk demonstracyjny, obejmujący wykłady przyrodnicze w uniwersytecie.

I rzeczywiście dzisiaj rano wykłady przyrodniczych oraz matematycznych w uniwersytecie nie było. Przed rozpoczęciem wykładu udała się do profesorów deputacya młodzieży i zawiadomiła ich, że z powodu ogłoszenia strajku udziału w wykładach nie weźmie. Profesorowie widząc, że na wykład nie przybył nikt, opuszczali sale wykładowe.

Z powodu nieprzybycia słuchaczy nie odbyły się dzisiaj wykłady prof. Zóraskiego, Zaremby, Sleszyńskiego, Lori, K. Zakrzewskiego, Hoborskiego, Hoyer, Natanson, Siedleckiego, Dziewolskiego, Olszewskiego, Janeczewskiego i Brunnera. Profesorowie wymienieni mają wykłady z zakresu matematyki, chemii, fizyki, zoologii i botaniki. Pracownie tych działów były również zamknięte. Prof. Morozewicz, który wyjechał wczoraj do Wiednia, aby interwieniować w ministerstwie oświaty w sprawie nominacji prof. Raelborskiego, jeszcze nie wrócił.

Wszystkie inne wykłady w uniwersytecie odbywały się normalnie.

Z sali sądowej. (O „wszechpolskiego Judasza“.) Przed krakowskim sądem przysięgłych odbyła się dzisiaj rozprawa prasowa właściciela Jana Szurleja z Łutczy, powiat strzyżowski, który zaskarżył sąsiada swojego Franciszka Piterego o obrazę czci, popełnioną drukiem. W sprawie jest następujące:

W roku 1911, w czasie kampanii wyborczej do parlamentu, walczyło zaciekle w powiecie strzyżowskim stronnictwo ludowe z narodową demokracją o mandaty poselskie. Oskarżony Pitere umieszczał wówczas w jednym z numerów „Przycielca Ludu“ sprawozdanie z pewnego zgromadzenia przedwyborczego i nazwał w tem sprawozdaniu swego sąsiadę, agitatora narodowej demokracji, Jana Szurleja „znany wszechpolskim Judaszem“. Tem użal się Szurleja obrażonym i wniosł skargę o obrazę czci drukiem, wskutek której dzisiaj odbyła się rozprawa pod przewodnictwem radcy sądowego p. Obtułowicza.

Oskarżyciela prywatnego zastępował adwokat dr Ostrowski, oskarżonego Piterego adwokat dr Bardol. Do ugody nie przyszło, wobec czego rozprawę przeprowadzono.

Trybunał po przeprowadzonej rozprawie wydał na podstawie werdyktu przysięgłych wyrok uwalniający oskarżonego.

Samobójstwo Rosyanki. Z Paryża telegrafują: Wdowa po rosyjskim radcy stanu Lubarska, popełniła wczoraj wieczorem samobójstwo. Przyczyna nieznana.

NADESLANE.

Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redaktorów.

Dr Jan Wiśnicki

otworzył 1741 16

kancelaryę adwokacką w Chrzanowie.

Gospodarz rolny potrzebuje gotówki.

Powinien dlatego starać się o pomnożenie i podniesienie dochodów z gospodarstwa mlecznego i tuczenia bydła. Codziennie dodawanie „Vaccinu“ do karmy pomnaża wydajność mleka, polepsza jego jakość i utrzymuje było zawsze zdrowe. — U tak karmionego bydła nie pokaże się żadna choroba, za co przyjmujemy wszelką gwarancję. „Vaccin“ jest uniwersalnym środkiem zdrowotnym dla bydła rogatego. Kto chce mieć tuste, zdrowe świnię i o trzy miesiące przed jej wykarminie, niechaj dodaje naszego „Sulilnu“ do karmy codziennej. Oszczędza tym sposobem karmę trzmiemiesieczną. Świnie, karmione „Sulilem“, nigdy chorować nie będą, co z całą gotowością zagwarantować możemy. „Sulilin“ leczy wszelkie słabości trzody chlewnej. — 5 kg. „Vaccinu“ lub „Sulilnu“ w jednej paczce K 6—. Próbkę po aptekach i sklepach 60 hal.

Kulawe konie,

zwichnięcia, wykręcenia, spuchlizna, reumatyzm i inne choroby nóg końskich leczy się w kilku dniach „Pegasolem“ dra Grossa. „Pegasol“ jest skoncentrowany Fluid w formie stałej, który przed użyciem rozrabia się w spirytusie lub wodzie. Dlatego nadaje się niezwykle do użytku w podróży.

„Pegasol“ podwaja siłę konia, wzmacnia muskulary i ścięgna i wlewa wń ogień i odwagę.

Pegasol wzmacnia trwałe

konie. Zdrowy, silny koń nie zużywa więcej pokarmu, niż kulawy i słaby, oddaje jednak dwu i trzykrotnie usługi.

Gdy koń tylko przez jeden dzień jest niezdolnym do pracy, to strata tem spowodowana wynosi więcej niż koron 250.

Zamówienia przyjmuje:

Arcyks. Dostawca Nadw. Mr. T. Paraskowicz Tow. z o. p. Wiedeń, Mariahilferstrasse 55.

Składy:

Bochnia: Drogeria Jana Michnika, Apteka F. Göttingera; Biała: Drogeria Fr. Tanewskiego, Handle: Fr. Schlee, Pawła Kobiel; Biecz: Handel Jakóba Goldberga; Chyrów: Handel Jana Strzeleckiego, Apteka Karola Lewickiego; Chrzanów: Drogeria A. H. Reifera; Dębica: Skład Towarzystwa handlowego, Drogeria Wł. Jagielskiego; Grybów: Handel Józefa Scheina; Gorlice: Drogeria Feliksa Tarczyńskiego; Jordanów: Handel Emanuela Sternberga; Jasło: Handel Łazarza Rosnera; Jarosław: Drogeria Wiktora Brillanta, Handel St. Gielowskiego; Kraków: Drogeria Fialka & Turka, Drogeria Hanaka i Ski; Kęty: Handel Edmunda Krzysztoforskiego, K. Blumenkranza; Krosno: Drogeria Seweryna Tarnowskiego; Limanowa: Handel Marceliego Bursztyna; Lisko: Apteka Ferdynanda Moszczeńskiego, Handel Eliasza Fleischera; Mielec: Apteka Piotra Gardulskiego; Nowy Targ: Drogeria St. Ottowskiego, Handel H. Teichnera; Nowy Sącz: Drogeria D. Klausnera, Leona Celerntera, Handel Tadeusza Kwicińskiego, B. Zuckera, Apteka St. Nowakowskiego; Nisko: Handel L. Aschenazy; Podgórze: Drogeria A. Wasilewskiego; Poronin: Skład Kółka Rolniczego, Handel Sal. Singera; Przemysł: Apteka J. Mirskiego, Drogerie: W. E. Muszyńskiego, S. Wojciechowskiego; Rakowa: Handel March & Geller; Rabcza: Handel M. Goldmana (wdowa); Rudnik: Handel Abr. Bocka; Rozwadow: Handel A. Maziarzki, A. Adwokata; Ropczyce: Apteka Władysława Baracza; Sanok: Drogeria Jana Hydzyka; Stary Sącz: Handel B. Holländera; Oświęcim: Skład Spółki Spożywczej; Tarnów: Drogeria J. Prasaka, Handel H. Wittmayera; Tarnobrzeg: Bazar Towarzystwa Handlowo-Przemysłowego, Drogeria W. Wiesła; Ustrzyki: Apteka Tadeusza Frankowskiego; Wieliczka: Drogeria Zygmunta Stehlika; Wadowice: Handel J. Pohl i J. Bendec; Żywiec: Skład Spółki Handlowo-Rolniczej; Zabłocie: Handel A. Feurerseisena; Zakopane: Drogeria Emilia Klossmanna, Skład Kółka Rolniczego; Zator: Apteka Józefa Nowaka, Handel Sam. Edelmanna. 723 1 2

Elżbieta Fischgrund Adolf Silberschütz

zareczon.

w lutym 1912.

Przy ulicy św. Jana L. 4

jest całe pierwsze piętro, składające się z 7 pokoi, przedpokoju, kuchni, łazienki, pokoju dla służby,

odpowiednie na biuro,

z mieszkaniem prywatnym, zaraz lub od 1 kwietnia do wynajęcia. Wiadomość u właściciela II. piętra.

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy raczyli wziąć udział w odprowadzeniu zwłok naszego najdroższego Męża i Brata, s. p. pułkownika

Jana Pisulińskiego

na miejsce wiecznego spoczynku, wyrazamy tą drogą nasze najserdeczniejsze podziękowanie.

Kraków, w lutym 1912.

Natalia Pisulińska

Antoni Pisuliński.

FRANZENSBAD

Pierwsze w świecie kąpiele mułowe, najwybitniejsze kąpiele, leczące chorobę sercową — **Słony zdroj**

przez lekarzy polecany przy przezi, niezłome prze-wodów oddechowych i trawienia, po influenzy, osłabionem trawieniu, przezi, niezłome pęcherza, przezi, chorobach kobiecych.

Naturalna francuska sól

środek leczniczy, kwasy niszczący, moc pędzący, w większej ilości zupełnie bez bólesci — rozwalniający.

Dostać można w każdej aptece, drogueryi i składzie wód mineralnych.

Generalne zastępstwo: Alfte k. k. Feldapotheke, Wiedeń, I., Stephansplatz 8.

392 1 6

KOLINSKA CYKORIA

Fabryka SĄD. OLSZNA k. Lwowa

WYROB. KRAJOWY!

Sebastian Stafiej

Dr obojga praw, Sekretarz Rady powiatowej Krakowskiej, Kawaler Orderu Franciszka Józefa

przeżył lat 51, po krótkiej a ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, zasnął w Pannu dnia 12 lutego 1912.

Na obrzęd pogrzebowy, który odbędzie się we środę dnia 14 lutego b. r. o godzinie 3 popołudniu w domu żałoby L. 7 przy ulicy Kapucyńskiej wprost na ementarz, zaprasza Wydział Rady powiatowej krakowskiej.

Nabożeństwo żałobne odprowadzone zostanie we czwartek dnia 15 b. m. o godzinie 10 rano w kościele OO. Reformatów.

Zakład pogrzebowy „Concordia“ Jana Wolnego w Krakowie, plac Szczepański 2.

Władysław Drzygiewicz

emerytowany c. k. komisarz Policji krakowskiej

przeżył lat 35, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, zmarł dnia 12 lutego 1912 w Poroniu.

Wyprowadzenie zwłok w Poroniu na dworzec kolejowy odbędzie się we środę dnia 14 lutego, zaś pogrzeb z dworca kolejowego w Krakowie we czwartek dnia 15 lutego 1912 roku o godzinie 3 popołudniu wprost na miejsce wiecznego spoczynku. — Na te smutne obrzędy zapraszają w żalu pogrążeni żona, matka, siostry i szwagrowie.

Nabożeństwo żałobne odprowadzone zostanie w piątek dnia 16 lutego 1912 roku o godzinie 10 rano w kościele paraf. św. Krzyża.

Zakład pogrzebowy J. Horak w Krakowie.

Kursa telegraficzne.

Wiedeń, 13 lutego. (Giełda południowa). Marki 117-61. Renta majowa 90-60. Renta koronowa węgierska 90-05. Akcje austr. rak. kred. 65-—. Akcje węg. rak. kred. 87-—. Akcje Anglobanku 338-60. Akcje Unionbanku 637-—. Akcje Bankverein 651-60. Akcje Landerbanku 637-—. Akcje kolei państwowych 734-—. Lombardy 108-75. Akcje fabryki brzozi 835-—. Akcje tytoniowe 839-25. Akcje 911-—. Rima-Mnranj Akcje tytoniowe 839-25. Akcje 911-—. Rima-Mnranj Akcje tytoniowe 839-25. Akcje 911-—. Rima-Mnranj Akcje tytoniowe 839-25. Akcje 911-—. Rima-Mnranj Akcje tytoniowe 839-25. Ak

Panna

uzdolniona w krawiectwie, poszukuje szcyla w prywatnych domach. Wiadomość u p. Wolskich, ul. Blich, domy kolejowe. 11-gie piętro, Nr drzwi 29, klatka 3. 1716 1 3

Pragnę bezpośrednio nabyć

mniejszą realność w granicach Wielkiego Krakowa. Zgłoszenia: Jeżewski, Dębni. 1609 1 10

Powozy półkryte

nowe i używane, na gumach i zwykłych kołach: wózki resor., kryte, poleca S. Mudry, Kraków, Franciszkańska 4. 1688 1 6

Kantorzystki

z praktyką biurową poszukuje się. Wymagana jest znajomość korespondencji niemieckiej i biegłość w rachunkach. Zgłoszenia: Bertold Fraenkel, Dietłowska 87. 1700

Młoda

inteligentna nauczycielka z maturą i egzaminem kwalifikacyjnym, pełniąca dotąd służbę nauczycielki rządowej, pragnieby posadę nauczycielki prywatnej, w domu zamożnym, od 1 kwietnia, najchętniej na prowincję. Liczy więcej na dobre obchodzenie się, niż na pensję. Zgłoszenia pod M. J. Siedziejowice, poczta Wileńska, dom p. Zarządcy dóbr. 1714 1 3

Potrzebny

ładny, nusbrowany pokój z utrzymaniem lub bez, dla poważnego, młodego pana. Okazieci. kwitu inseratowego Nr 43 poste rest. Kraków. 1736 1 2

Bogata garderoba

damskie: suknie, kostiumy, szlafroki, żakiety, kostiumy wiejskie, sprzęty domowe i kuchenne, rower, maszyna do elektryzowania ciała i w. in., jest do sprzedania. Konarski, ul. Jasna 6, między 12-3 pop. 1729 1 3

Wiktor Barabas

Skład fortepianów, pianin i harmonium
Kraków, Rynek gł. 39, Linia A-B.
Poleca instrumenta doborowe z pierwszorzędnych fabryk krajowych i zagranicznych. Wyłączne zastępstwo L. Bösendorfera.
Wielki wybór w instrumentach przegranych. 20

Nabędę gospodarstwo

tuż pod Krakowem lub korzystny interes w Krakowie; poszukuje do interesu spółnika, emerytowanego urzędnika bankowego z kapitałem. Szukam popołudniowego zajęcia dla ucznia IV kursu seminarium, biegłego w dziele sukienym. Mogłoby pracować w sklepie i dawać lokaje. Zgłoszenia listowne przyjmuję Adm. „N. Reformy” dla okazyj 10 k z Nr 91.771. 1711 1 2

PANNA

z niemieckim językiem szuka posady kasyerki lub obejmie filię za kancya. Zgłoszenia list. pod A. S. przyjmuję Administr. „N. Reformy”. 1731 1 3

Fryzjerka

z ukończoną szkołą wiedeńską, cześnie w domu i poza domem. Uskuteczna również manicure. S. Stasiewicz, Karmelicka 12. 1712 1 3

Zdolny buchalter-bilansista

potrzebny od 1 kwietnia b. r. do większego przedsiębiorstwa fabrycznego. Zgłoszenia pisemne z opisami świadectw i wymaganym wynagrodzeniem adresować należy: Buchalter, Kraków, Skrytka pocztowa 73. Posada stała. 1733 1 3

Kostiumy i suknie damskie

i ubrania dziecięce wykonuje się szybko, starannie, punktualnie i tanio. 999 8 12
Kraków, Plac WW. Świątch 7.

Poszukuję

na długoterminową dzierżawę parterowego lokalu, dającego się przerobić na wysoki i około 22/12 m. rozmiar sali. Zgłoszenia: Nowakowski, ulica Szpitalna 24. 1607 4 6

Walne Zgromadzenie

Stowarzyszenia Oszczędności i Pożyczek w Radomyślu Wielkim
odbędzie się dnia 26 lutego 1912 r. w budynku własnym o godzinie 2 po południu z następującym

Porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie ostatniego protokołu;
- 2) Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i rachunków za rok 1911;
- 3) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej i wniosek tejże o udzielenie Dyrekcji absolutorium z czynności i rachunków za rok 1911;
- 4) Odczytanie protokołu z lustracji Związku odbytej w r. 1911;
- 5) Rozdział zysku z roku 1911;
- 6) Wylosowanie 1/3 części Rady Nadzorczej i wybór w miejsce wylosowanych;
- 7) Zatwierdzenie wybranej Dyrekcji i Zastępców na lat 3;
- 8) Wybór Komisji rewizyjnej;
- 9) Wnioski członków.

1706

Esencje kwiatowe bez alkoholu!

najtrwalsze perfumy o prawdziwych zapachach kwiatowych — mydła, wody kolońskie, artykuły kosmetyczne i toalet. Środki do barwienia włosów nieszkodliwe! — poleca najtaniej

SPORN i SKA
Kraków, Floryńska 14, Telef. 2246.
10% opustu dla członków Związku ekonom. urzędn. 1898 4 104

Filie własne w Krakowie:

Grodzka 9-11
Szewska 15

Groble 21
Dietla 35 (Hotel Mullera)

Pierwsza krajowa

Pralnia Parowa
1855 oraz 30

ZAKŁAD

Chemicznego czyszczenia i farbowania.

Podgórze — Kraków

Nadwiślańska 10. Tel. 1496.

Filie własne w Podgórzu:

Nadwiślańska 10. Staromostowa 3.

Rok założenia 1902.

Rok założenia 1902

Inż. STANISŁAW ŻMIGRODZKI

BIURO ELEKTROTECHNICZNE
Kraków, Grodzka 62 (naprzeciw kościoła św. Idziego). Telefon 592.

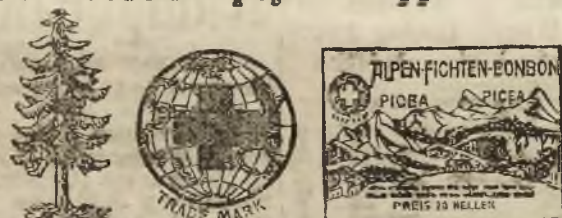
ELEKTROMOTORY OKAZYJNIE!

dla prądu stałego z saniami, regulatorami na marmurowych tablicach zupełnie nowe i gotowe do ruchu. 977 4 0

4 HP.	440 Volt,	1450 obr. na minutę
3 "	440 "	1450 "
1 "	220 "	1520 "
1/2 "	220 "	1400 "

z powodu nagromadzenia składu po cenie kosztu do zbycia.

Jeżeli kto kaszle, niech żużywa tylko
cukierki z sosen alpejskich „PICEA“

gdyż ten znakomity środek domowy w kaszlu, chrypcie, astmie, zaflegmieniu jest jedynym środkiem, który skutkuje niezawodnie, usuwa flegmę, nie zaflegmiając jeszcze bardziej, i nigdy nie psuje apetytu. Przez dzień co godzinę jeden cukierek, a nadto przed spaniem 1 lub 2 rozpuścić powoli pod językiem, a usunie się wszelkie drażnienie do kaszlu. W pudełkach po 20 i 50 h. w aptekach, drogeriach, w handlach itd. itd. Prawdziwe tylko z „krzyżem w globusie“ i ze słowem „Picea“. Nowym dobrym środkiem domowym szczególnie dla dzieci jest miód ze sosen alpejskich „Pimel“. Flaszka 1-20 K. Skład główny: „Zum Samariter“, Graz, Sackstr. 14. 1890 1 3

Kantor wymiany**Filii**

Banku Przemysłowego

dla Król. Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krak.

(dawnej Alberta Mendelsburga)

Kraków, Rynek gł. L. 15

po ukończonych adaptacjach

== otwarty już dla Szanownej Publiczności. ==

Przyjmuje wkładki na książeczki i rachunek bieżący. Korzystne oprocentowanie.

Podatek rentowy opłaca Bank z własnych funduszy.

Załatwia wszelkie transakcje bankowe.

1735 1 5

Zawiadamiam

Szanowną P. T. Publiczność, iż

Pracownia i skład wózków

dziecięcych i wyrobów koszykarskich

został przeniesiony z ulicy Sławkowskiej l. 9 —

na ulicę Floryńską 24

1396 gdzie Cukiernia Warszawska. 6 10

Drożdże proszkowe

Cukier wanilinowy, Galaretki owocowe, pudingi i gotowe ciasta do pieczenia poleca: Ia Gal. Fabryka wyrobów dyetetycznych (dawniej Wola Duchacka) biuro ul. św. Marka 19 w Krakowie. 339 7 0
Wyroby z „Jasną Głową“ są niemieckie

Poszukuje się

na dalszą hipotekę realności milionowej, obciążonej do 1/10 wartości 125.000 K na przeciąg 5 lat na 7% Adres poda z grzeczności: P. Maceluchowa, Podgórze, ulica Rękawka l. 3. 1501 4 4

Koestlina Sire-Sire-Keksy

Koestlina Lobe-Keksy

Koestlina Albert-Keksy

Koestlina Rido-Keksy

w patentowanym fil-opakowaniu, zawsze świeże.

Znakomite herbatniki, najlepsze pożywienie dla

dzieci i chorych.

245 19 50

Prezes Rady nadzorczej Spółki kredytowej

Członków

Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie

stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką ogłasza, że

XII. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków tej Spółki kredytowej odbędzie się we środę, dnia 28 lutego 1912 roku o godzinie 4-oj po południu w sali obrad Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, ulica Basztowa l. 8, z następującym

Porządkiem dziennym:

1. Zmiana statutu;
2. Wybory uzupełniające członka Rady nadzorczej;
3. Wnioski członków.

W razie braku przepisanej ilości członków odbędzie się w myśl § 24 statutu powtórne Walne Zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym, tegoż samego dnia o godzinie 5 wieczorem bez względu na ilość obecnych członków. Wstęp dozwolony tylko członkom Spółki, którzy wylegitymują się książeczką udziałową lub kwitem depozytowym, względnie poświadczeniem, że książeczka udziałowa znajduje się w jej przechowaniu.

1689

Konstanty Lipowski w. r.

Pięć cudów Wschodu

które panion krajów wschodnich nadają olśniewający wdzięk, zachwycającą piękność, cudowną delikatność i nieskazitelną cerę, były dotąd ściśle zachowywaną tajemnicą. Jako aptekarzowi osiadłemu przez kilka lat na Wschodzie, udało mi się, dzięki szczególnemu stosunkom i wielkim ofiarom, zdobyć przepisy wschodnich lekarzy, posiadających skrytą i sposob przystępna tych niedostępnych higienicznych środków piękności i każda pani może teraz osiągnąć najbardziej upragniony cel: piękność, młodość i powab — przez pięć cudownych środków Wschodu.

1. Prawdziwy wschodni krem „Zeidijje“ — nie zawiera żadnych przetworów metalicznych, które wprowadzić wnet skutkują, ale też i niszczą cerę na zawsze. Krem ten wydelikacza skórę i czyni ją miękką, usuwa gruntownie wszelkie skazy piękności, nie zawiera tłuszczu, można go użyć za dnia, nie nadaje skórze obrzydliwego połysku i nigdy się nie psuje, czurowość, zmarszczki, pieg znikają, osiąga się świeży, młodociany wygląd. Przytem wystarcza dziesięć części tej ilości, w jakiej się potrzebuje innego kremu. Cena złotego stoika 2 K, stoik na próbę — 80 K.

2. Prawdziwy wschodni, osobliwie przyrządzony, proszek do mycia „Zeidijje“, najwybitniejszy z pośród wschodnich środków piękności, orzeźwia wybornie system nerwowy, zastępuje kąpiele z kwasem węglowym i elektryczne, powiększa miękkość i elastyczność skóry, zapobiega tworzeniu się zmarszczek, stwardnienia i pęknięcia skóry, wydelikacza skórę i spełnia najbardziej wymarzone życzenia każdej pani. Cena puszek blaszanych 1-50 K.

3. Prawdziwe wschodnie mydło „Zeidijje“ — klejnot kosmetyczny, nadaje białosć alabastru i młodocianą świeżość. Cena kawałka 1 K.

4. Prawdziwe wschodnie perfumy „Zeidijje“. Czysta esencja. Rozpuszcza się je 77 gramami spirytusu, przez co otrzymuje się ilość, która inaczey trzy razy tyle kosztuje. Co do powabu, jakoteż wytwornego, zachwycającego zapachu nie dorówna im żadna woda. Cena flakonów 4 K.

5. Prawdziwy wschodni puder „Zeidijje“ (biały, kremowy, różowy) pokrywa dyskretnie wszelkie skazy w piękności cery i uzupełnia nadzwyczajną skuteczność powyższych środków piękności. Cena 2 K.

Kto chce osiągnąć ten świetny skutek, powinien użyć tych wszystkich pięciu środków tak harmonijnie, jak się to dzieje na Wschodzie, jednakże i każdy poszczególny z tych wspaniałych środków prowadzi do celu w zupełności — osiąga się czarującą piękność mieszkanek Wschodu. Całego garnituru dostarcza się **opłatnie** za 10-50 K. Oddzielenie po otrzymaniu nadsyłając wraz z 30 h. na opłatę przesyłki (także znaczkami listowymi). Jedynie prawdziwe wysła chemiczne laboratorjum prawdziwych wschodnich środków kosmetycznych aptekarza Gustawa Prochego, Bréka, Bośnia.

10 Tysiące uznań.

Odmianowane na wystawie w Paryżu, Pradze, Londynie złotymi medalami. Skład główny w Krakowie: drog. J. Hanaka i Ski, ul. Szewska 5; we Lwowie: drog. J. Rechena, ul. Halicka 18; w Brodach: apteka Z. Rosenberga. 388 7 9

Nauczycielki i bony poleca biuro nauczycielskie Protection pod kierunkiem Maryi Bogusławskiej, Kapucyńska 3. 1727

35.000 koron

na 6 1/2% do ulokowania na II hipotekę na domie w mieście. — Zgłoszenia listowne do 20-go b. m. pod adresem: Skład obrazów K. Leicht, Kraków, ul. Pijarska 19, dla W. G. 1709 1 3

PALMA

kauczukowy 1296 obcas do obuwia 80

Handlowiec

(lat 26), zdolny, energiczny, posiadający 1-ma referencje, przyjmie posadę magazyniera. Zgłoszenia: K. S. 550 poste restante Kraków. 1711

W realności

przy Małym Rynku l, róg ul. Mikołajskiej, są dwa frontowe pokoje, każdy z dwoma oknami, na II piętrze, od strony Małego Rynku i ul. Mikołajskiej, które już było na biuro techniczne wynajęte, od 1 marca 1912 do wynajęcia. 1719 1 2

Zdolny subiekt cukierniczy

do ciast potrzebny. Siermontowski, Kraków, ul. Bracka. 1725 1 3

476 16 0

Pokój o 2 oknach na I piętrze od frontu, z meblami i utrzymaniem lub bez. Reflektować mogą tylko panie. Kapucyńska 3. 1728

Chłopiec

z ukończoną II kl. szkoły średniej, znajduje umieszczenie zaraz w handlu korekcy i winu pod firmą Tadeusz Scharf w Tarnowie. 1705 1 3

Para koni

powozowych, skarogniących 4 letnich, 16-let młodych, całkowicie ujeżdżonych, do sprzedania. Ogłądać można ul. Babiego 17. od 10-12-ty w południe. 1732

Znakomite ciasto srodulowe

z fabryki Kaziemierzy Towarzystwa w Krakowie do nabycia w handlach pp. Ignacego Grudniewicza i L. Sykutowskiego. 1320 6 11

Małżeństwo.

Shucnacz medycyny posłubi inteligentną, elegancką, zamożną pannę. Dyskretya zapewniona. Poważne zgłoszenia uprasza składać pod „Wawla 70“ poste restante Kraków. 1715 1 5

L. 133501/1911 1657 3 3
B. b.

Ogłoszenie licytacji.

Celem oddania dostawy portlandcementu, wyrobu krajowego i polskiego, dla potrzeb gminy m. Krakowa, teje zakładów i przedsiębiorstw na r. 1912 odbędzie się w biurze drogowym Budownictwa miejskiego Oddz. B. rozprawa za pomocą ofert pisemnych dnia 22 lutego 1912 r. o godzinie 12-ty w południe.

Wadium wynosi 2000 K. Warunki dostawy można przeglądać w rzeczonym biurze w godzinach urzędowych, gdzie też wydawane będą druki ofertowe.

Oferty wniesione po terminie, lub niesporządzone według wzoru, nie będą uwzględnione.

Magistrat stol. król. miasta Krakowa, dnia 31 stycznia 1912.

Rządca drukarni L. K. Górski.